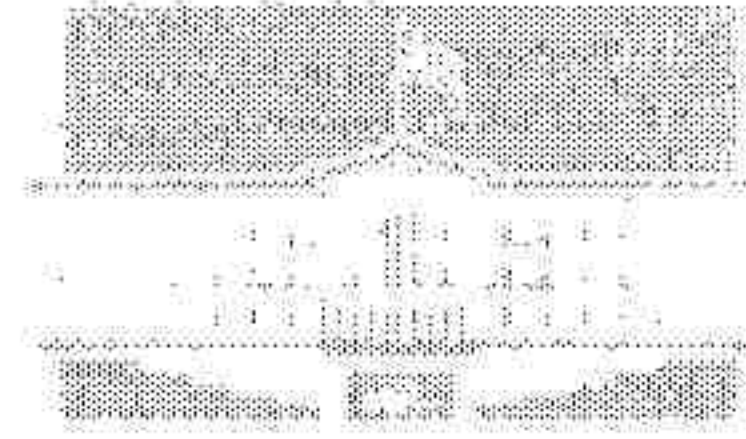

2136
07 NOE. 2014

**ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ**
Βουλευτής Ν. Ηρακλείου - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

- Προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων
κ. Ανδρέα Λοβέρδο
- Προς τον Υπουργό Υγείας
κ. Μαυρουδή Βορίδη

ΑΝΑΦΟΡΑ

Αθήνα, 29-10-2014

Η επιστολή γονέων παιδιών που ανήκουν στο αυτιστικό φάσμα, την οποία επισυνάπτω, αναφέρεται στο νέο νόμο ειδικής αγωγής και κάνει λόγο για «καταστράτηγηση ανθρωπίνων και अपαραγράφων δικαιωμάτων Ευπαθών Ομάδων».

Στην επιστολή αναφέρεται ότι «ο νέος νόμος Ειδικής Αγωγής που φέρνει προς ψήφιση το υπουργείο Παιδείας, εγκαθιδρύει στην Εκπαίδευση των παιδιών του Αυτιστικού Φάσματος, νέες μεθόδους, που στην επίσημη παγκόσμια επιστημονική βιβλιογραφία χαρακτηρίζονται ως οι πλέον επιβλαβείς και καταστροφικοί παράγοντες για την υγεία τους.»

Τέλος, στην επιστολή ζητείται η απόσυρση της συγκεκριμένης διάταξης (αρ.6Α-2α / εδ.1&4 & 6Α-2γ/εδ.1&4) του νπν., η διατήρηση της αρχής του πλήρους και εξατομικευμένου χαρακτήρα της ΠΣ για τα παιδιά του ΑΦ, η θεσμοθέτηση της νομοθετικής πρότασης της ΕΟΔΑΦ (Εθνικής Ομοσπονδίας για τα Δικαιώματα του Αυτιστικού Φάσματος) : «ΑΠ 8972 / 29/07/2013 / Υπουργείο Παιδείας / Γραφείο Υπουργού» – άρθρα Α3 – Α5, που ορίζουν ότι οι Γονείς επιλέγουν και αποφασίζουν το Εκπαιδευτικό σχήμα του παιδιού.

Ο Αναφέρων Βουλευτής

Λευτέρης Κ. Αυγενάκης
Βουλευτής ΝΔ Ηρακλείου

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Ο νέος νόμος Ειδικής Αγωγής που φέρνει προς ψήφιση το υπουργείο Παιδείας, εγκαθιδρύει στην Εκπαίδευση των παιδιών του Αυτιστικού Φάσματος, νέες μεθόδους, που στην επίσημη παγκόσμια επιστημονική βιβλιογραφία χαρακτηρίζονται ως οι πλέον επιβλαβείς και καταστροφικοί παράγοντες για την υγεία τους.

Τους επιβάλλει δηλαδή μεθόδους που στην ιατρική επιστήμη χαρακτηρίζονται ως μέθοδοι επιστημονικά μελετημένης κακοποίησης.

-Επομένως, επιβάλλονται και θεσμοθετούνται δια νόμου (!!!) στη χώρα μας, μέθοδοι που μεταπολεμικά, έχουν χαρακτηριστεί από την Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ως «απάνθρωπες μεταχειρίσεις και βασανισμοί», τους οποίους η πολιτισμένη Δημοκρατική Ανθρωπότητα, οι διεθνείς οργανισμοί Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και ο ΟΗΕ, μετά τον πόλεμο και τα εγκλήματα του ναζισμού, δεσμεύτηκαν να καταδικάζουν και να καταπολεμούν, υπερασπίζοντας τα Θεμελιώδη Ανθρώπινα Δικαιώματα.

-Γιατί το κάνει αυτό το υπουργείο Παιδείας και η (συγ)κυβέρνηση;;;

-Για να κάνουν «οικονομία» στα Ανθρώπινα Δικαιώματα των παιδιών του Αυτιστικού Φάσματος και να περικόψουν τις παροχές που υποχρεούνται να τους εξασφαλίζουν, ώστε τα χρήματα των κοινωνικών παροχών τους, να «περισσέψουν» για χρηματοδότηση των πολιτικών σκοπιμοτήτων.

-Για να εξαναγκάζονται τα παιδιά αυτά να εγκαταλείπουν την Δημόσια Εκπαίδευση, ώστε τα τεράστια ποσά που δίνουν οι διεθνείς οργανισμοί για την Εκπαίδευσή τους, να «περισσεύουν», μένοντας έτσι στα χέρια των κυβερνώντων και της κομματικής διαφθοράς, (όπως και τα χρήματα που οι Έλληνες φορολογούμενοι δίνουμε για κοινωνικές υπηρεσίες).

Δηλαδή, αθώα ανάπηρα παιδάκια βασανίζονται για την χρηματοδότηση των «ημέτερων», των κομματικών σκοπιμοτήτων και της διαφθοράς.

-Επίσης, για να εξυπηρετηθούν οι μαζικές απολύσεις Εκπαιδευτικών (ειδικής και κυρίως γενικής Εκπαίδευσης), χάριν της μείωσης των κοινωνικών υπηρεσιών, προς χρηματοδότηση της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών, των «ημέτερων» και της διαφθοράς.

Είναι η πρώτη φορά στην ιστορία Δημοκρατικής χώρας, που εισάγονται στην νομοθεσία μέθοδοι, τις οποίες η έγκυρη παγκόσμια επιστημονική βιβλιογραφία, χαρακτηρίζει επίσημα ως μεθόδους βλάβης της υγείας - δηλ. ως μεθόδους κακοποίησης και βασανισμού.

-Η εξήγηση του θέματος, αναλύεται στα δύο σχετικά αποσπάσματα της επίσημης τοποθέτησης της Εθνικής Ομοσπονδίας για τα Δικαιώματα των παιδιών του Αυτιστικού Φάσματος (ΕΟΔΑΦ), τα οποία είναι συνημμένα στο παρόν mail.

-Το τελικό συμπέρασμα είναι ότι με τον νέο νόμο, η Ελληνική κυβέρνηση, αφού χρησιμοποιήσει τα παιδιά με αναπηρίες του Αυτιστικού Φάσματος ως «κράχτη» για την λήψη χρημάτων από τους διεθνείς οργανισμούς (και όχι μόνο), στη συνέχεια εφαρμόζει τον αποκλεισμό και βασανισμό τους, ώστε να μένουν στα χέρια της τα χρήματα αυτά που δικαιούνται τα παιδιά.

-Για ΟΛΟΚΛΗΡΗ την Ελληνική κοινωνία, ο νέος νόμος σημαίνει την δημιουργία ενός διοικητικού υπόκοσμου κρατικών στελεχών, πρόθυμου να διατάζει και να εφαρμόζει ακόμη και τον βασανισμό αθώων ανάπηρων παιδιών χάριν των συμφερόντων των κρατούντων. Σημαίνει δηλαδή το «χτίσιμο» ενός βαθειά ναζιστικού – διεφθαρμένου κράτους, εχθρικού προς τον πολίτη και τα Δικαιώματά του.

-Η ΕΟΔΑΦ, ως ο αρμόδιος κοινωνικός φορέας που παρακολουθεί την υπόθεση, οφείλει να ενημερώσει τους πολίτες και την Ελληνική κοινωνία ποιοι βουλευτές

έπραξαν το καθήκον τους καταψηφίζοντας και απορρίπτοντας τον απάνθρωπο νόμο και τις νεοναζιστικές διατάξεις του – και ποιοι από την άλλη πλευρά ψήφισαν την παραβίαση Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και τον βασανισμό αθώων ανάπηρων παιδιών, καταπατώντας τα Ανθρώπινα και Συνταγματικά Δικαιώματα, το Σύνταγμα και το Δημοκρατικό πολίτευμα τα οποία έχουν ορκιστεί να υπερασπίζονται:

Ωστε οι πολίτες να ξέρουν τι πραγματικά μπορούν να περιμένουν από τον κάθε υποψήφιο που ζητάει την ψήφο τους.

-Πριν χρόνια, είδαμε την ταινία «slam dog millionair», στην οποία ο υπόκοσμος των «νταβατζήδων της αναπηρίας» μιάς τριτοκοσμικής χώρας, χρησιμοποιούσε ανάπηρα παιδάκια στην οργανωμένη επαιτεία, και στη συνέχεια τα βασάνιζε για να αρπάξει τα χρήματα της φιλανθρωπιούσας επαιτείας στην οποία τα υποχρέωναν.

Κάθε πολίτης, ας αναλογιστεί βαθειά μέσα του, τι διαφορετικό νόμο από αυτόν θα ψήφιζε αυτός ο υπόκοσμος της ταινίας αν γινόταν κυβέρνηση – και τελικά, πόσο και σε τι διαφέρει από αυτόν (εκτός από την κτήση της κυβερνητικής εξουσίας), ένα κυβερνητικό συνοθύλευμα που βγάζει και ψηφίζει τέτοιους νόμους.

Και ας αναλογιστεί εάν πρέπει να ξαναψηφίσει τέτοιους «εκπρόσωπους», ή αν με την ψήφο του πρέπει να τους τιμωρήσει.

-Επειδή η στάση της Πολιτείας προς τα ανάπηρα παιδιά της και τα ευπαθή κοινωνικά στρώματα, είναι ο πιο αξιόπιστος δείκτης των προθέσεων της για τα Ανθρώπινα και Συνταγματικά Δικαιώματα ΟΛΩΝ μας...

-Αξιότιμοι κύριοι βουλευτές:

Ασφαλώς, χάρις στην πανίσχυρη θέση σας, τα δικά σας παιδιά, είναι απόλυτα προστατευμένα και δεν κινδυνεύουν από το συγκεκριμένο νομοθέτημα που καλείστε να ψηφίσετε.

Θα το ψηφίσετε όμως για τα παιδιά των άλλων;;;

ΣΥΝΟΠΤΙΚΕΣ ΕΠΕΞΗΓΗΣΕΙΣ

Όπως αποδεικνύεται στα δύο συνημμένα αποσπάσματα της ΕΟΔΑΦ:

-Στην επίσημη παγκόσμια επιστημονική βιβλιογραφία, είναι ευρέως γνωστό ότι ο πλέον επιβλαβής παράγοντας για τα παιδιά του Αυτιστικού Φάσματος λόγω της ιδιαίτερης πάθησής τους, είναι οι αλλαγές.

Ακόμη και ελάχιστες αλλαγές στην διάρκεια ενός έτους, μπορούν να διαλύσουν τις νοητικές τους λειτουργίες και ενεργοποιούν τους πλέον επιβλαβείς παράγοντες της πάθησής τους, οδηγώντας τα σε κρίσεις, (που συχνά καταλήγουν σε σοβαρούς αυτοτραυματισμούς – και όχι μόνο).

Δηλαδή, οι αλλαγές αποτελούν τον κυριώτερο παράγοντα ψυχολογικής κακοποίησης και την κυριώτερη μέθοδο ψυχολογικού βασανισμού τους.

-Το υπουργείο Παιδείας, μέσω της περικοπής της «Παράλληλης Στήριξής» τους (η οποία είναι ο «αναγκαίος όρος» για την Εκπαίδευσή τους) και του εκφυλισμού της σε «μερική» (δηλ. μερικές ημέρες της εβδομάδας και μερικές ώρες της ημέρας) προκειμένου να αντλήσει χρήματα από αυτά, τα εξαναγκάζει σε καθημερινές, αλλεπάλληλες και διαρκείς αλλαγές και εναλλαγές εκπαιδευτικού πλαισίου και περιβάλλοντος, υποβάλλοντάς τα στην μέγιστη κακοποίηση που μπορεί να τους επιβληθεί βάσει των επιστημονικών δεδομένων της πάθησής τους.

-Αυτήν την επιστημονική ενημέρωση, η ΕΟΔΑΦ κατά το 2008 – 2009, εξήγησε και ανέλυσε πλήρως στο υπουργείο Παιδείας, με πλήθος υπομνημάτων και επιστημονικών ενημερώσεων και διαλέξεων, πιστεύοντας ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα ήταν η επιστημονική άγνοια των αρμοδίων.

Η πραγματικότητα, αποδείχτηκε εντελώς διαφορετική:

Το Υπουργείο Παιδείας, μόλις έμαθε το «μυστικό» του βασανισμού των παιδιών αυτών, όχι μόνο δεν το έλαβε υπ' όψη του, αλλά αντίθετα:

Άρπαξε την ευκαιρία και την αξιοποίησε στο έπακρο για την μαζική κακοποίησή τους, προκειμένου να τα εξαναγκάσει να εγκαταλείψουν το Σχολείο.

-Έτσι, με τα νομοθετήματα υπουργίας Διαμαντοπούλου του 2009-2010, αυτές οι μέθοδοι «απάνθρωπης μεταχείρισης» και «μη σωματικού βασανισμού» αθώων ανάπηρων παιδιών του Αυτιστικού Φάσματος, ξαφνικά άρχισαν να επιβάλλονται μαζικά (αλλά πλαγίως, άτυπα και εν μέρει παρακρατικά).

-Τώρα όμως, με τον νέο νόμο Ειδικής Αγωγής, αυτές οι μέθοδοι γίνονται πλέον επί συγκυβέρνησης και επίσημος νόμος(!!!) του Ελληνικού κράτους. (Άλλωστε, ας μην ξεχνάμε ότι και οι ναζί, κάπως έτσι σταδιακά ξεκίνησαν – δεν ξεκίνησαν καίγοντας από την αρχή παιδιά στους φούρνους).

-Με απλά λόγια, το υπουργείο Παιδείας υποβάλλει τα παιδιά με αναπηρίες του Αυτιστικού Φάσματος σε έναν επιστημονικά μελετημένο, έντεχνο και «διακριτικό» βασανισμό: Δηλαδή, σε αυτό που στην επίσημη διεθνή ορολογία της Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ονομάζεται «νοητικός – ηθικός / μη σωματικός βασανισμός», τον οποίο η διεθνής Δημοκρατική κοινότητα, οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί και ο ΟΗΕ, μετά τον πόλεμο και τα εγκλήματα του ναζισμού, δεσμεύτηκαν να καταδικάζουν και να καταπολεμούν, υπερασπίζοντας τα Θεμελιώδη Ανθρώπινα Δικαιώματα.

Και όπως είναι γνωστό, ο ψυχολογικός βασανισμός με επιστημονικές μεθόδους, ήταν η μέθοδος που οι ναζί ανέπτυξαν στο έπακρο, θεωρώντας τον (ειδικοί γαρ) ως τον πιο «αποτελεσματικό και αποδοτικό» τρόπο βασανισμού των θυμάτων τους.

ΤΟ ΠΛΗΡΕΣ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΗΣ ΕΟΔΑΦ

ΕΟΔΑΦ – ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΝΕΟ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟ ΝΟΜΟ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'- Α1) ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(Αναγκαία βασική ενημέρωση επί του θέματος, για τους βουλευτές που δεν έχουν γνώσεις πάνω στο συγκεκριμένο ειδικό αντικείμενο και καλούνται να ψηφίσουν τις σχετικές νομοθετικές διατάξεις. Επίσης, για το ευρύτερο ενδιαφερόμενο κοινό που δεν έχει ενδελεχή επαφή με το αντικείμενο).

..... -Το τρίτο σημαντικό, είναι ότι ως ο κυριότερος επιβλαβής παράγοντας για τον Αυτισμό που καταγράφεται σταθερά, από τα πρώτα επιστημονικά συγγράμματα μέχρι και σήμερα, είναι οι αλλαγές. Οι αλλαγές, είναι ο παράγοντας που προκαλεί την μεγαλύτερη καταστροφή στην Υγεία των παιδιών του ΑΦ, ενεργοποιεί όλα τα δυσμενή συμπτώματα της πάθησής τους, αποτελεί για αυτά την μέγιστη κακοποίηση που μπορούν να υποστούν – και γενικότερα, συνιστά αυτό που στην επίσημη διεθνή ορολογία αποκαλείται ψυχικός, και «νοητικός, ηθικός / μη σωματικός βασανισμός» τους. Κατ' ακολουθίαν, (πάντα στην επιστημονική βιβλιογραφία), το σταθερό και οικείο περιβάλλον και η αποφυγή και απουσία των αλλαγών, είναι η μία από τις κυριότερες θεραπευτικές (και Εκπαιδευτικές) μεθόδους και ανάγκες και συνεπώς αναγκαίος όρος των θεραπευτικών και Εκπαιδευτικών παρεμβάσεων στον Αυτισμό.

Αυτή η επιστημονική διαπίστωση, είναι τόσο σταθερή, παγιωμένη και γνωστή στο ευρύτερο κοινό, που εδώ και χρόνια, αποτυπώνεται πλέον και στην τέχνη. Οι πιο κλασσικές κινηματογραφικές ταινίες με

έντονη καταγραφή / παρουσίαση επιστημονικών δεδομένων του Αυτισμού – όπως το «Rainman» (ο Άνθρωπος της Βροχής), ή η αυτοβιογραφική ταινία Temple Grandin κ.ά, παρουσιάζουν έντονα, και επανειλημμένα (στις περισσότερες σκηνές) αυτήν την επιστημονική πραγματικότητα, δείχνοντας ότι οι αλλαγές είναι τόσο επιβλαβείς, που εξαναγκάζουν τα άτομα αυτά σε βαρύτατους αυτοτραυματισμούς (πχ ο αυτιστικός πρωταγωνιστής στο «Rainman», χτυπάει με μανία το κεφάλι του στον τοίχο, λόγω κάποιας αλλαγής που προκαλούν στις συνήθειές του).

-Αυτό αποδεικνύει ότι αυτή η επιστημονική αρχή, έχει υπερβεί πλέον τα στενά όρια της αποκλειστικά επιστημονικής γνώσης και έχει επεκταθεί στο πεδίο της γενικής κοινωνικής γνώσης, οπότε, οι αρμόδιοι δεν μπορούν να επικαλούνται διαρκώς την άγνοιά της. Αποτελεί δε, μία απεικόνιση της πραγματικότητας: Πολλά παιδιά του ΑΦ, υποβάλλονται σε βαρύτατους αυτοτραυματισμούς, όταν τους επιβάλλουν αλλαγές. Με απλά λόγια, αυτό σημαίνει, ότι η ψυχική κακοποίηση και ο ψυχικός βασανισμός που υφίστανται από τις αλλαγές αυτές, είναι πιο επώδυνο από την σωματική κακοποίηση του αυτοτραυματισμού. Απόδειξη του πόσο επώδυνος μπορεί να είναι ο ψυχικός βασανισμός ενός ατόμου, είναι το γεγονός ότι οι ναζί τον θεωρούσαν τόσο επώδυνο και «αποτελεσματικό», ώστε αφιέρωσαν χιλιάδες επιστημονικές εργατοώρες στην ανάπτυξη των ψυχικών βασανισμών. Για τον ίδιο λόγο άλλωστε, οι διεθνείς συμβάσεις, οργανισμοί και φορείς Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων όπως ο ΟΗΕ, η Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) κλπ, καθιέρωσαν ειδική / ξεχωριστή ορολογία για τον ψυχικό βασανισμό, η οποία τελικά ορίστηκε κλιμακούμενη (ανάλογα με την ένταση) ως «απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση» και «νοητικός, ηθικός / μη σωματικός βασανισμός», κατά τους ορισμούς της ΕΣΔΑ και του διεθνούς Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Αυτό ακριβώς το είδος «απάνθρωπης μεταχείρισης» και «μη σωματικού βασανισμού», αποτελεί η επιβολή αλλαγών (και μάλιστα συχνών) στα παιδιά του ΑΦ.

Είναι εφικτό να παρακολουθεί το μάθημα και να Εκπαιδεύεται ένα παιδί, την ώρα που ταυτόχρονα τελεί σε καθεστώς τραυματισμού ή αυτοτραυματισμού; Μπορεί ένα παιδί να Εκπαιδεύεται την ώρα που τελεί υπό καθεστώς βασανισμού; Ασφαλώς όχι.

Κατά τον ίδιο ακριβώς τρόπο και ένα παιδί του ΑΦ που του επιβάλλουν αλλαγές στο Εκπαιδευτικό πλαίσιο, τελεί κυριολεκτικά υπό καθεστώς βασανισμού και είναι εντελώς αδύνατον να Εκπαιδευτεί.

Αυτό δεν μπορεί να γίνει εύκολα κατανοητό από έναν άνθρωπο με τυπικό εγκέφαλο, αλλά αποτελεί την αντικειμενική επιστημονική πραγματικότητα.

-Αυτό, σημαίνει δύο πράγματα:

α)Ότι ένα παιδί του ΑΦ που φοιτά στο Σχολείο έχει απόλυτη ανάγκη από σταθερό, μόνιμο και οικείο πλαίσιο φοίτησης. Δηλαδή, να έχει τον Εκπαιδευτικό Παράλληλη Στήριξης, για όλες τις ημέρες και όλες τις ώρες του Σχολείου, καθ' όλη τη διάρκεια του Σχολικού έτους, αυτός ο Εκπαιδευτικός ΠΣ να είναι σταθερά το ίδιο πρόσωπο, να φοιτά στην ίδια αίθουσα και την ίδια τάξη, με τους ίδιους συμμαθητές και τον ίδιο κεντρικό δάσκαλο.

β)Ότι η «μερική» ΠΣ που επινόησε το Ελληνικό κράτος και το ΥΠΑΙΘ, δηλ. η ΠΣ η οποία εφαρμόζεται τις μισές (ή ορισμένες) μόνο ημέρες και ώρες της εβδομάδας και του Σχολικού έτους, εκτός από «μερική» (μειωμένη), αποσπασματική και υποβαθμισμένη εκπαίδευση (όπως αναλύουμε στο σχετικό κεφάλαιο περί της «μερικής» ΠΣ), συνιστά πρωτίστως κακοποίηση και βασανισμό του παιδιού ή, όπως ορίζεται στην διεθνή ορολογία, «απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση» και ψυχικό «νοητικό, ηθικό / μη σωματικό βασανισμό» του παιδιού, επειδή του επιβάλλει τον παράγοντα που είναι ο πιο επιβλαβής για τη συγκεκριμένη διαταραχή και για τις νοητικές λειτουργίες, την Υγεία και τις Εκπαιδευτικές δυνατότητές του: Δηλαδή, τις διαρκείς αλλαγές και εναλλαγές.

-Για να γίνει αυτό πιο κατανοητό στους μη γνώστες του Αυτισμού:

Το εφεύρημα της «μερικής» Παράλληλης Στήριξης, είναι εξ ίσου παράλογο και επιζήμιο, με την περίπτωση ενός παιδιού, που ενώ έχει πνευμονία: α) Του βάζουν ένα μεγάλο κομμάτι πάγου στο στήθος (δηλ. τον επιβλαβή παράγοντα - το αντίστοιχο των διαρκών αλλαγών και εναλλαγών στο Εκπαιδευτικό πλαίσιο του παιδιού με Αυτισμό) και β) Του χορηγούν μόνο το 1/2 από τα παυσίπονα και φάρμακα που χρειάζεται (δηλ Παράλληλη Στήριξη για το 1/2 των ωρών του Σχολείου).

Είναι επίσης αντίστοιχο με το παράδειγμα ενός παιδιού που ενώ πάσχει από σακχαρώδη διαβήτη:

α)Το υποχρεώνουν να φάει μία μεγάλη ποσότητα ζάχαρης η οποία το ρίχνει σε κώμα (δηλ. τον επιβλαβή παράγοντα - το αντίστοιχο των διαρκών αλλαγών και εναλλαγών στο Εκπαιδευτικό πλαίσιο του παιδιού με Αυτισμό) και β) Του χορηγούν μόνο το 1/2 της ινσουλίνης που χρειάζεται για να επιβιώσει και να λειτουργήσει.

Όπως ακριβώς είναι αδύνατον σε αυτά τα δύο παιδιά των πιο πάνω παραδειγμάτων να παρακολουθήσουν το μάθημα την ώρα που υπόκεινται σε αυτό το είδος βασανισμού και καταστολής

της Υγείας τους, κατά τον ίδιο τρόπο είναι αδύνατον και σε ένα παιδί του ΑΦ να Εκπαιδευτεί υπό το σχήμα της «μερικής» ΠΣ, επειδή κατά την διάρκεια της εκπαίδευσής του υπόκειται σε μία ανάλογη κακοποίηση, καταστολή της Υγείας του και ανάλογο - μη σωματικό - βασανισμό.

Αυτός είναι ο λόγος, που οι 8.162 Γονείς και ειδικοί επιστήμονες του ΑΦ (οι επιφανέστεροι της χώρας μας), στο μεγάλο ψήφισμά τους (ΑΠ: 781 / 06-08-2012 / Γενική Γραμματεία πρωθυπουργού) προς την κυβέρνηση και τον πρωθυπουργό του Ελληνικού κράτους, χαρακτήρισαν την «μερική» ΠΣ, ως «επιστημονική μέθοδο εξόντωσης – και όχι βοήθειας» των παιδιών του ΑΦ, ή, όπως ορίζεται στην διεθνή ορολογία, «απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση» και ψυχικό «νοητικό, ηθικό / μη σωματικό βασανισμό» των παιδιών του ΑΦ.

-Τα ίδια ακριβώς ισχύουν και για το Τμήμα Ένταξης (ΤΕ), το οποίο υποχρεώνει τα παιδιά του ΑΦ, να φοιτούν μερικές ημέρες και ώρες στην κανονική τάξη και μερικές ώρες στο Τ.Ε, δηλ. σε άλλη αίθουσα, άλλο περιβάλλον, με άλλους Εκπαιδευτικούς, άλλους συμμαθητές οι οποίοι από ώρα σε ώρα αλλάζουν, κλπ. Συνεπώς, το ΤΕ εξαναγκάζει το παιδί του ΑΦ σε διαρκείς και καθημερινές αλλαγές και εναλλαγές (χώρου, περιβάλλοντος, σχήματος, προσώπων κλπ). Συνεπώς, όπως και η «μερική» ΠΣ, το ΤΕ, συνιστά για τα παιδιά του ΑΦ, «απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση» και ψυχικό «νοητικό, ηθικό / μη σωματικό βασανισμό» των παιδιών του ΑΦ.

Τοποθέτηση Β4) Η νομιμοποίηση(!!!) της «μερικής» Παράλληλης Στήριξης, της Εκπαιδευτικής υποβάθμισης και κυρίως του καθεστώτος «απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισης» και «μη σωματικού βασανισμού» των παιδιών του ΑΦ.

Με τον νέο προτεινόμενο νόμο:

-Καταργείται η διάταξη (αρ.6.1β/εδ.3 του πν) που όριζε ότι η ΠΣ για το ΑΦ (βάσει της πάθησης) μπορεί (και πρέπει) να είναι μόνιμη και σταθερή (δηλ όλες τις ώρες και όλες τις ημέρες του Σχολείου).

-Τώρα πλέον, με τον νέο προτεινόμενο νόμο (αρ.6Α-2γ/εδ.4), ορίζεται ότι πλέον, «η ΠΣ, δύναται να χορηγείται για μέρος της διδασκαλίας ή για συγκεκριμένες (σ.σ: μόνο) ώρες»!!! Επί πλέον, ορίζεται και ότι (αρ. 6Α-2γ/εδ.1) πλέον, «ο εκπαιδευτικός ΠΣ τοποθετείται στο τμήμα» γενικά και όχι για τη στήριξη του συγκεκριμένου μαθητή, καθώς και ότι όπως προαναφέραμε (αρ.6Α-2α/εδ.4) «το παιδί θα πρέπει υποχρεωτικά «να μπορεί να παραμείνει και να ανταποκριθεί στο αναλυτικό πρόγραμμα και τις Σχολικές δραστηριότητες μόνο του, χωρίς υποστήριξη το μισό τουλάχιστον πρωινό ωράριο του Σχολείου».

Δηλαδή, καθιερώνεται και δια νόμου η (παράνομη) πρακτική της «μερικής ΠΣ», η οποία είναι άκρως επιβλαβής για τις νοητικές λειτουργίες, τις μαθησιακές δυνατότητες, αλλά και την ίδια την Υγεία του παιδιού, και η οποία συνεπώς αποτελεί «απάνθρωπη μεταχείριση» και «μη σωματικό βασανισμό» του, αφού επιβάλλει τις διαρκείς αλλαγές και εναλλαγές, οι οποίες είναι επιστημονικά ο πιο επιβλαβής παράγοντας για τον Αυτισμό.

Α) ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

Μέχρι τώρα, αυτό γινόταν παράτυπα και παράνομα, ενώ τώρα, παρέχεται και νομική κάλυψη (για το εδώ «δίκαιο», όχι για το διεθνές) στην παρανομία αυτή, που μέχρι σήμερα εφαρμοζόταν μόνο εμπράκτως.

Όπως αναλύσαμε και στο εισαγωγικό παράρτημα, η «μερική» ΠΣ, σημαίνει ότι εφαρμόζεται τις μισές (ή ορισμένες) μόνο ημέρες και ώρες της εβδομάδας και του Σχολικού έτους, πράγμα που σημαίνει ότι το παιδί, βρίσκεται τις μισές ημέρες της εβδομάδας με ΠΣ και τις άλλες μισές χωρίς ΠΣ. Τις μισές ημέρες με ένα συγκεκριμένο πλαίσιο φοίτησης και τις άλλες μισές με διαφορετικό. Αυτό σημαίνει ότι το παιδί, υπόκειται στη διάρκεια της ίδιας εβδομάδας διαρκείς και επαναλαμβανόμενες αλλαγές και εναλλαγές.

-Όμως, όπως αναλύσαμε επίσης στο εισαγωγικό παράρτημα, οι αλλαγές, είναι ο παράγοντας που προκαλεί την μεγαλύτερη καταστροφή στην Υγεία των παιδιών του ΑΦ, ενεργοποιεί όλα τα δυσμενή συμπτώματα της πάθησής τους, αποτελεί για αυτά την μέγιστη κακοποίηση που μπορούν να υποστούν – και γενικότερα, συνιστά αυτό που στην επίσημη διεθνή ορολογία αποκαλείται ψυχικός, και «νοητικός, ηθικός / μη σωματικός βασανισμός» τους. Συνεπώς, η «μερική» ΠΣ, συνιστά κακοποίηση και βασανισμό του παιδιού ή, όπως ορίζεται στην διεθνή ορολογία, «απάνθρωπη και εξευτελιστική

μεταχείριση» και ψυχικό «νοητικό, ηθικό / μη σωματικό βασανισμό» του παιδιού, επειδή του επιβάλλει τον παράγοντα που είναι ο πιο επιβλαβής για τη συγκεκριμένη διαταραχή και για τις νοητικές λειτουργίες, την Υγεία και τις Εκπαιδευτικές δυνατότητές του: Δηλαδή, τις διαρκείς αλλαγές και εναλλαγές.

-Επίσης – και δευτερευόντως – η «μερική» ΠΣ, αποτελεί και «μερική» (μειωμένη), αποσπασματική και υποβαθμισμένη εκπαίδευση. Συνεπώς, τα αρνητικά της νομιμοποίησης και θεσμοθέτησης της «μερικής» ΠΣ, είναι τα εξής:

A1) Ο εκφυλισμός της ΠΣ σε «μερική», ως παράγοντας κακοποίησης και βασανισμού των παιδιών του ΑΦ: Όπως αναλύσαμε και στο εισαγωγικό παράρτημα, ως ο κυριότερος επιβλαβής παράγοντας για τον Αυτισμό που καταγράφεται σταθερά, από τα πρώτα επιστημονικά συγγράμματα μέχρι και σήμερα, είναι οι αλλαγές. Οι αλλαγές, είναι ο παράγοντας που προκαλεί την μεγαλύτερη καταστροφή στην Υγεία των παιδιών του ΑΦ, ενεργοποιεί όλα τα δυσμενή συμπτώματα της πάθησής τους, αποτελεί για αυτά την μέγιστη κακοποίηση που μπορούν να υποστούν – και γενικότερα, συνιστά αυτό που στην επίσημη διεθνή ορολογία αποκαλείται ψυχικός, και «νοητικός, ηθικός / μη σωματικός βασανισμός» τους.

Αυτό ακριβώς το είδος «απάνθρωπης μεταχείρισης» και «μη σωματικού βασανισμού», αποτελεί η επιβολή αλλαγών (και μάλιστα συχνών) που επιβάλλει στα παιδιά του ΑΦ ο επιμερισμός της ΠΣ και η υποβάθμιση / εκφυλισμός της σε «μερική» ΠΣ.

Είναι εφικτό να παρακολουθεί το μάθημα και να Εκπαιδεύεται ένα παιδί, την ώρα που ταυτόχρονα τελεί υπό καθεστώς βασανισμού; Ασφαλώς όχι.

Κατά τον ίδιο ακριβώς τρόπο και ένα παιδί του ΑΦ που του επιβάλλουν τις διαρκείς αλλαγές και εναλλαγές που συνεπάγεται ο επιμερισμός της ΠΣ και η υποβάθμισή της σε «μερική», τελεί υπό καθεστώς βασανισμού και είναι εντελώς αδύνατον να Εκπαιδευτεί.

-Για να γίνει αυτό πιο κατανοητό στους μη γνώστες του Αυτισμού:

Το εφεύρημα της «μερικής» Παράλληλης Στήριξης, είναι εξ ίσου παράλογο και επιζήμιο, με την περίπτωση ενός παιδιού, που ενώ έχει πνευμονία, του βάζουν ένα μεγάλο κομμάτι πάγου στο στήθος (δηλ. τον επιβλαβή παράγοντα - το αντίστοιχο των διαρκών αλλαγών και εναλλαγών στο Εκπαιδευτικό πλαίσιο του παιδιού με Αυτισμό).

-Είναι επίσης αντίστοιχο με το παράδειγμα ενός παιδιού που ενώ πάσχει από σακχαρώδη διαβήτη, το υποχρεώνουν να φάει μία μεγάλη ποσότητα ζάχαρης η οποία το ρίχνει σε κώμα (δηλ. τον επιβλαβή παράγοντα - το αντίστοιχο των διαρκών αλλαγών και εναλλαγών στο Εκπαιδευτικό πλαίσιο του παιδιού με Αυτισμό).

-Είναι επίσης αντίστοιχο με το παράδειγμα ενός παιδιού που ενώ πάσχει από κώφωση, το υποχρεώνουν σε σοβαρή κακοποίηση της όρασής του δια της οποίας μπορεί και παρακολουθεί την νοηματική γλώσσα με την οποία πραγματοποιείται η Εκπαίδευσή του (δηλ. τον επιβλαβή παράγοντα - το αντίστοιχο των διαρκών αλλαγών και εναλλαγών στο Εκπαιδευτικό πλαίσιο του παιδιού με Αυτισμό).

-Όπως ακριβώς είναι αδύνατον σε αυτά τα τρία παιδιά των πιο πάνω παραδειγμάτων να παρακολουθήσουν το μάθημα την ώρα που υπόκεινται σε αυτό το είδος βασανισμού και καταστολής της Υγείας τους, κατά τον ίδιο τρόπο είναι αδύνατον και σε ένα παιδί του ΑΦ να Εκπαιδευτεί υπό το σχήμα της «μερικής» ΠΣ, επειδή κατά την διάρκεια της εκπαίδευσής του υπόκειται σε 3 διαρκείς αλλαγές και εναλλαγές – δηλ. σε μία ανάλογη κακοποίηση, καταστολή της Υγείας του και ανάλογο - μη σωματικό - βασανισμό.

Αυτός είναι ο λόγος, που οι 8.162 Γονείς και ειδικοί επιστήμονες του ΑΦ (οι επιφανέστεροι της χώρας μας), στο μεγάλο ψήφισμά τους (ΑΠ: 781 / 06-08-2012 / Γενική Γραμματεία πρωθυπουργού) προς την κυβέρνηση και τον πρωθυπουργό του Ελληνικού κράτους, χαρακτήρισαν την «μερική» ΠΣ, ως «επιστημονική μέθοδο εξόντωσης – και όχι βοήθειας» των παιδιών του ΑΦ, ή, όπως ορίζεται στην διεθνή ορολογία, «απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση» και ψυχικό «νοητικό, ηθικό / μη σωματικό βασανισμό» των παιδιών του ΑΦ.

A2) Ο εκφυλισμός της ΠΣ σε «μερική», ως παράγοντας μειωμένης / υποβαθμισμένης Εκπαίδευσης: Η εφαρμογή της «μερικής» ΠΣ από το 2009-10 και εντεύθεν, είχε ως αποτέλεσμα την δραστική μείωση των ωρών Εκπαιδευτικής υποστήριξης των παιδιών του ΑΦ (και όχι μόνο): Η ΠΣ που κάποτε, ως πλήρης, κάλυπτε 22 ώρες εβδομαδιαίως, στη συνέχεια (με τα νομοθετήματα 2009-10) έγινε «μερική» και καλύπτει πλέον, μόνο περί τις 12 ώρες εβδομαδιαίως – δηλ μόλις το 1/3 περίπου των ωρών του Σχολείου (ενώ με τον νπν, μειώνονται ακόμη περισσότερο όπως αναλύουμε στις επόμενες τοποθετήσεις μας). Αν μάλιστα συνυπολογιστεί και το γεγονός ότι η εφαρμογή της ΠΣ αρχίζει πλέον κατά τα μέσα του Σχολικού έτους, καλύπτει κατά μέσο όρο μόλις το 1/6 των συνολικών ωρών του Σχολείου. Πράγμα που σημαίνει ότι τα παιδιά του ΑΦ, ενώ έχουν ανάγκη από πολύ περισσότερη

Εκπαίδευση, τους παρέχεται (στην ιδανικότερη των περιπτώσεων), μόλις το 1/6 της Εκπαίδευσης που παρέχεται στα άλλα παιδιά.

Δεδομένου δε ότι η ΠΣ αποτελεί αναγκαίο όρο για την Εκπαίδευση των παιδιών του ΑΦ που την χρειάζονται (και ελλείπει εξειδικευμένων Σχολείων Αυτισμού την χρειάζονται όλα), είναι προφανές ότι τις ώρες που φοιτούν χωρίς ΠΣ, ΔΕΝ εκπαιδεύονται, (ή, στην καλύτερη των περιπτώσεων, εκπαιδεύονται άκρως υποβαθμισμένα), αφού αδυνατούν να Εκπαιδευτούν χωρίς την υποστήριξη της ΠΣ.

Η «μερική» ΠΣ, για τα παιδιά του ΑΦ, είναι εξ ίσου παράλογη και ανεδαφική, όπως και η Εκπαίδευση ενός παιδιού με κώφωση, που του στερούν την χρήση της νοηματικής γλώσσας τις μισές ημέρες και ώρες της εβδομάδας.

-Είναι επίσης, εξ ίσου παράλογη με την Εκπαίδευση ενός παιδιού με τύφλωση, που του επιτρέπουν να χρησιμοποιήσει την γραφή brail για να διαβάσει τα μαθήματα, μόνο τις μισές ημέρες και ώρες της εβδομάδας.

A3) Ο εκφυλισμός της ΠΣ σε «μερική», ως παράγοντας αποσπασματικής / υποβαθμισμένης Εκπαίδευσης: Η αποσπασματική ΠΣ, εκφράζεται με δύο επιζήμιες μορφές:

α)Ως καθυστερημένη έναρξη της ΠΣ, δηλ. με την έναρξη της ΠΣ 3 έως 5 μήνες μετά την έναρξη του Σχολείου, όπως συμβαίνει στην συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων: Αυτό, συνεπάγεται την πλήρη απώλεια των γνωστικών βάσεων της ετήσιας Σχολικής ύλης και συνήθως έχει ως συνέπεια την πλήρη αδυναμία του παιδιού να παρακολουθήσει την συνέχεια της Εκπαιδευτικής ύλης - και συνεπώς, την πλήρη στέρηση της Εκπαίδευσης που δικαιούται.

Αυτός ο τρόπος εφαρμογής της ΠΣ, είναι εξ ίσου παράλογος με την Εκπαίδευση ενός τυπικού παιδιού, που του στερούν το Δικαίωμα να παρακολουθήσει τους πρώτους 3 έως 5 μήνες της πρώτης τάξης που οι συμμαθητές του μαθαίνουν πχ το αλφάβητο και τον συλλαβισμό και ξαφνικά, ενώ δεν γνωρίζει ούτε τα γράμματα του αλφάβητου, στο μέσον της χρονιάς καλείται να συντάξει σύνθετες προτάσεις μαζί με την υπόλοιπη τάξη.

β)Ως διακοπτόμενη ΠΣ, δηλ. ως ΠΣ που εφαρμόζεται τις μισές ημέρες και ώρες της εβδομάδας, ενώ τις υπόλοιπες το παιδί φοιτά χωρίς ΠΣ, όπως επίσης συμβαίνει πλέον στη συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων: Αυτό, συνεπάγεται την διακοπή και απώλεια της νοηματικής συνέχειας του Εκπαιδευτικού αντικειμένου και συνήθως έχει ως αποτέλεσμα την πλήρη αδυναμία του παιδιού να παρακολουθήσει μετά από ένα σημείο την συνέχεια της Εκπαιδευτικής ύλης - και συνεπώς, την στέρηση του μεγαλύτερου μέρους της Εκπαίδευσης που δικαιούται.

Αυτός ο τρόπος εφαρμογής της ΠΣ, είναι εξ ίσου παράλογος με την Εκπαίδευση ενός τυπικού παιδιού, που ενώ πχ παρακολουθεί το μάθημα της πρόσθεσης, στη συνέχεια, του στερούν το Δικαίωμα να παρακολουθήσει το μάθημα του πολλαπλασιασμού και της διαίρεσης και μετά, καλείται μαζί με την υπόλοιπη τάξη, να λύσει σύνθετα προβλήματα όλων των πράξεων, ή προβλήματα εξισώσεων.

A4) Ο εκφυλισμός της ΠΣ σε «μερική», ως παράγοντας υποκίνησης της Σχολικής βίας: Όπως είναι γνωστό, τα παιδιά του ΑΦ, λόγω της αδυναμίας τους στην επικοινωνία και την διαχείριση των κοινωνικών καταστάσεων, είναι τα συνηθέστερα θύματα Σχολικής βίας και εκφοβισμού. Για το λόγο αυτό, τα μεγάλα και εγκυρότερα πανεπιστήμια του κόσμου, έχουν ειδικά προγράμματα για την καταπολέμηση της βίας εις βάρος των παιδιών / φοιτητών του ΑΦ, όπως πχ το πανεπ/μιο του Καίμπριτζ (του οποίου τον ειδικό κανονισμό αντιμετώπισης της βίας ειδικά έναντίον των φοιτητών του ΑΦ, έχουμε χορηγήσει κατ' επανάληψη στο ΥΠΑΙΘ).

Η «μερική» εφαρμογή της ΠΣ, έχει ως αποτέλεσμα, ότι οι παραβατικοί μαθητές και παράγοντες της Εκπαιδευτικής κοινότητας, διαπιστώνοντας ότι το συγκεκριμένο παιδί υποστηρίζεται, αντιλαμβάνονται ότι αφ' ενός είναι αδύναμο και «κατάλληλο» για άσκηση βίας και αφ' ετέρου ότι προστατεύεται από τους Εκπαιδευτικούς θεσμούς. Έτσι, μόλις διαπιστώσουν ότι τις μισές ημέρες είναι «απροστάτευτο», τις αντιμετωπίζουν ως ευκαιρία να πράξουν το απαγορευμένο (πράγμα που έλκει τα παραβατικά άτομα), και ως ευκαιρία να επιδείξουν πράξη «αντίδρασης προς την εξουσία», παρουσιάζοντας ως πράξη αντίστασης και ηρωισμού την παραβατικότητά τους.

Αντίθετα, αυτό ΔΕΝ μπορεί να συμβεί και περιορίζεται δραστικά όταν η ΠΣ είναι πλήρης.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ:

-Για όλους τους λόγους που αναλύσαμε, η υποβάθμιση του θεσμού της ΠΣ σε «μερική», ήταν η κύρια αιτία της Εκπαιδευτικής αποτυχίας των παιδιών στα οποία εφαρμόστηκε ως «μερική», ενώ αντίθετα, η πλήρης εφαρμογή της είναι η κυριότερη αιτία της Εκπαιδευτικής επιτυχίας των παιδιών στα οποία εφαρμόστηκε ως πλήρης.

Για τους λόγους αυτούς, η νομιμοποίηση της «μερικής» ΠΣ, αποτελεί νομιμοποίηση της κακοποίησης, της «απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισης» και του «μη σωματικού βασανισμού» των παιδιών

του ΑΦ, καθώς επίσης και νομιμοποίηση της υποβάθμισης και καταπάτησης του Δικαιώματός τους στην Εκπαίδευση.

-Για τους ίδιους λόγους, η διάταξη (αρ.6.1β/εδ.3 του πν) της οποίας την θεσμοθέτηση είχε απαιτήσει και είχε πετύχει η ιδρυτική κίνηση των συλλόγων μας στον προηγούμενο νόμο 3699/08 (η οποία θεσμοθέτησε την πλήρη και σταθερή ΠΣ – δηλ για όλες τις ημέρες και ώρες του Σχολείου), ήταν απολύτως σωστή (παρ' όλο που δεν τηρήθηκε από το υπουργείο Παιδείας), και πρέπει να διατηρηθεί και ενισχυθεί.

-Η προφανέστερη σκοπιμότητα αυτού του άρθρου, είναι το να μπορούν οι εκάστοτε κυβερνητικοί υπάλληλοι να επιμερίζουν μαζικά τις ΠΣ των παιδιών του ΑΦ και να τις εκφυλίζουν σε «μερικές», επιβάλλοντας στα παιδιά αυτά ένα πλαίσιο άκρως υποβαθμισμένης Εκπαίδευσης, αλλά και «απάνθρωπης μεταχείρισης και ψυχικού / μη σωματικού βασανισμού», ώστε: αφ' ενός να «κάνουν οικονομία» (σε Ανθρώπινα Δικαιώματα!) και αφ' ετέρου να εξαναγκάζουν τα παιδιά του ΑΦ σε εγκατάλειψη και αποκλεισμό από την Δημόσια Εκπαίδευση. Με τον τρόπο αυτό, ικανοποιείται η υπηρετήση των επισήμως ληφθέντων πολιτικών αποφάσεων περικοπής των Δημοσίων δαπανών και της συνακόλουθης μείωσης των κοινωνικών υπηρεσιών του Δημόσιου τομέα, για την εξοικονόμηση Δημόσιου χρήματος προς εξυπηρέτηση της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών και των εν γένει αναγκών του «Δημόσιου χρέους».

-Ως προς την εφαρμογή των αποφάσεων αυτών, η κυριότερη σκοπιμότητα που εξυπηρετείται αντικειμενικά από το συγκεκριμένο νομοθέτημα, είναι ο εξαναγκασμός των παιδιών του ΑΦ σε κακοποίηση, «απάνθρωπη μεταχείριση και ψυχικό / μη σωματικό βασανισμό», Εκπαιδευτική αποτυχία, ασυλοποίηση, αποπομπή και αποκλεισμό από το Δημόσιο Σχολείο, ώστε η κυβέρνηση του Ελληνικού κράτους να απαλλαγεί από την Συνταγματική υποχρέωση της Εκπαίδευσής τους και από τα έξοδα που αυτή συνεπάγεται, όπως πχ οι υποδομές και η μισθοδοσία των αναγκαίων για την Εκπαίδευσή τους Εκπαιδευτικών.

-Δηλ. εξυπηρετείται ο μη διορισμός και οι μαζικές απολύσεις Εκπαιδευτικών (Ειδικής και Γενικής Εκπαίδευσης), οι οποίοι είναι αναγκαίοι, τόσο για την εξειδικευμένη ατομική υποστήριξη των παιδιών του ΑΦ, όσο και για την υποστήριξη της απαιτούμενης ολιγαριθμίας των τμημάτων τους και την εν γένει επάρκεια Εκπαιδευτικών για την Εκπαίδευσή τους στα πλαίσια της Γενικής Εκπαίδευσης.

-Άλλο συμφέρον το οποίο εξυπηρετείται από το συγκεκριμένο νομοθέτημα, είναι η ευνόηση της κρατικής διαφθοράς και το εμπόριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων εις βάρος των παιδιών του ΑΦ και των οικογενειών τους, προς όφελος των αρμοδίων στελεχών του εκάστοτε κυβερνώντος κόμματος, δεδομένου ότι: Οι εκάστοτε αρμόδιοι κυβερνητικοί υπάλληλοι, αποκτούν πλέον (δια νόμου!!!) την δυνατότητα να εμπορεύονται το Δικαίωμα του παιδιού για πλήρη ΠΣ και να εκβιάζουν ανάλογα τους Γονείς για χρηματικά ή άλλα ανταλλάγματα.

-Επίσης αποκτούν την δυνατότητα να εμπορεύονται τα Δικαιώματα των παιδιών του ΑΦ ως αντάλλαγμα της πολιτικής και κομματικής εύνοιας του εκάστοτε κυβερνώντος κόμματος,

είτε γνωμοδοτώντας μαζικά την «μερική» ΠΣ για τα παιδιά του ΑΦ, ώστε να εξαναγκαστούν να εγκαταλείψουν το Δημόσιο Σχολείο αποδεσμεύοντας την κυβέρνηση από τα έξοδα της Εκπαίδευσής τους εφ' όσον η πολιτική του κυβερνώντος κόμματος επιτάσσει περικοπές (όπως συμβαίνει την παρούσα περίοδο),

είτε χορηγώντας κατ' επιλογήν την πλήρη ΠΣ στα παιδιά των κομματικών στελεχών και των ευνοουμένων του κυβερνώντος κόμματος και περικόπτοντας το Δικαίωμα αυτό από τα παιδιά των μη αρεστών στο κυβερνών κόμμα και των υπολοίπων πολιτών.

-Αποκτούν επίσης την δικαιοδοσία να εξαναγκάζουν τα παιδιά του ΑΦ σε εγκατάλειψη του Σχολείου, αποκλείοντάς τα από την Δημόσια Εκπαίδευση, δεδομένου ότι οι ίδιοι, δεν διαθέτουν τα απαραίτητα για την Εκπαίδευσή τους προσόντα και ότι τα παιδιά αυτά τους επιβαρύνουν εργασιακά, εξασφαλίζοντας έτσι για τον εαυτό τους συγκάλυψη της ανεπάρκειάς τους στον συγκεκριμένο τομέα και την απαλλαγή τους από τα δύσκολα εργασιακά καθήκοντα.

-Επίσης, η συγκεκριμένη πρακτική των υπηρεσιών του υπουργείου Παιδείας (που·τώρα γίνονται και ... νομοθέτημα (!!!), αποτελούν μέθοδο πλαστογράφησης των πραγματικών στοιχείων : Με τον επιμερισμό και την «μερική» ΠΣ, ένας εκπαιδευτικός ΠΣ, μοιράζεται σε δύο (ή και περισσότερα) παιδιά, οπότε, με τον τρόπο αυτό, φαίνεται ότι δήθεν οι ΠΣ και οι Εκπαιδευτικοί που τις στελεχώνουν διπλασιάστηκαν, ενώ στην πραγματικότητα, οι υπάρχουσες ΠΣ περικόπηκαν στις μισές ημέρες και ώρες – και από Εκπαιδευτική υποστήριξη μετατράπηκαν σε Εκπαιδευτική υποβάθμιση, κακοποίηση και βασανισμό των παιδιών.

Με τον τρόπο αυτό, εξαπατώνται η κοινή γνώμη, οι ψηφοφόροι, οι Ευρωπαίοι και διεθνείς θεσμοί και φορείς χρηματοδότησης και προστασίας Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στους οποίους δίνεται η ψευδής / παραπλανητική εντύπωση ότι δήθεν οι ΠΣ αυξάνονται και ότι η χρηματοδότηση που προνοούν χρησιμοποιείται δήθεν στην αύξηση των ΠΣ και στην κατοχύρωση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ενώ

στην πραγματικότητα χρησιμοποιείται για άλλους σκοπούς, μέσω της συγκάλυψης του επιμερισμού των ΠΣ, δηλ. τελικά χρησιμοποιείται για την εκπαιδευτική υποβάθμιση και για την «εξευτελιστική και απάνθρωπη μεταχείριση», τον «νοητικό, ηθικό / μη σωματικό βασανισμό» των παιδιών του ΑΦ – συνεπώς και για την καταπάτηση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων τους τα οποία προοριζόταν να ενισχύσει – δηλ. για τον ακριβώς αντίθετο σκοπό από αυτόν για τον οποίο χορηγούνται αυτές οι χρηματοδοτήσεις.

Επεξήγηση: Εξ όσων γνωρίζουμε, τα χρήματα που δίνει το ΕΣΠΑ για την ΠΣ, δίνονται αποκλειστικά και μόνο για την Εκπαίδευση (όχι για προσλήψεις και μισθοδοσία) Εκπαιδευτικών ΕΕ. Τα συγκεκριμένα κονδύλια, τα εγκρίνει μόνο για δμηνη Εκπαίδευση των δασκάλων ΠΣ (και όχι πραγματική διδασκαλία).

Είναι προφανές ότι η πρόσληψη των Εκπαιδευτικών ΠΣ, θεωρείται από το ΥΠΑΙΘ ως Εκπαίδευση των προσλαμβανόμενων Εκπαιδευτικών ΕΕ, για να μπορεί να παίρνει τα χρήματα αυτά τα οποία κανονικά θα έπρεπε να πηγαίνουν πραγματικά στην Εκπαίδευση προσωπικού: Δηλ. κανονικά, θα έπρεπε στις θέσεις αυτές, να έχουν ήδη διοριστεί ισάριθμοι Εκπαιδευτικοί ΠΣ – μόνιμοι με πλήρη προσόντα και ειδίκευση, που να πληρώνονται σταθερά από τον προϋπολογισμό. Θα έπρεπε δηλ για κάθε προσλαμβανόμενο του ΕΣΠΑ, να προϋπάρχει ήδη και ένας μόνιμος (επιστημονικά επαρκής) και ειδικευμένος (στον Αυτισμό, στη ΔΕΠΥ κλπ) Εκπαιδευτικός ΠΣ, πλήρους ωραρίου, που να πληρώνεται από τον προϋπολογισμό: Και ο προσλαμβανόμενος του ΕΣΠΑ, να παρακολουθεί την δουλειά του επί δμηνο, κάνοντας την πρακτική του. Αυτό υποτίθεται πως πρέπει να κάνει το ΕΣΠΑ. Οι Ελληνικές κυβερνήσεις όμως, κάνουν το ακριβώς αντίθετο:

-ΔΕΝ προσέλαβαν ποτέ τους μόνιμους και πραγματικούς (επιστημονικά επαρκείς και ειδικευμένους) Εκπαιδευτικούς ΠΣ οι οποίοι θα εκπαιδεύσουν τους μαθητευόμενους του ΕΣΠΑ – και μάλιστα, ουδέποτε εκπαιδεύσαν τέτοιους Εκπαιδευτικούς, ενώ, ακόμη δεν έχουν συστήσει ούτε καν κάποιο θεσμό για την Εκπαίδευση τέτοιων Εκπαιδευτικών ειδικευμένων στον Αυτισμό, παρ' όλο που από το 2009 έχουν κατατεθειμένο έτοιμο και πλήρες και πρόγραμμα Εκπαίδευσης από την ιδρυτική κίνηση της ΕΟΔΑΦ και των συλλόγων της.

-Αντίθετα, προσέλαβαν μόνο τους μαθητευόμενους (χωρίς εκπαιδευτή) και τους διόρισαν στην ΠΣ, αναγκάζοντάς τους να... «αυτοεκπαιδεύονται» πάνω στα παιδιά, χρησιμοποιώντας τα ως πειραματόζωα...

Επομένως, γίνεται προφανές, ότι οι Ελληνικές κυβερνήσεις, κάνουν το ακριβώς αντίθετο από αυτό για το οποίο λαμβάνονται τα χρήματα του ΕΣΠΑ: Δεν προσέλαβαν ποτέ τον αναγκαίο μόνιμο και ειδικευμένο Εκπαιδευτικό και αντ' αυτού, προσλαμβάνουν έναν αδαή Εκπαιδευόμενο, ο οποίος, εκπαιδεύεται από τον ... εαυτό του!!!...

Έτσι, η διασπάθιση των χρημάτων ανάπηρων παιδιών, είναι διπλή, αφού αφορά: α)Τα χρήματα του προϋπολογισμού που δικαιούνται τα παιδιά για μόνιμους και πραγματικούς δασκάλους ΠΣ και β)Τα χρήματα του ΕΣΠΑ, τα οποία, αντί για την Εκπαίδευση τέτοιων δασκάλων, χρησιμοποιούνται για την χρηματοδότηση πολιτικών εκδουλεύσεων, με την πρόσληψη αδαών υποψήφιων ψηφοφόρων που εξαναγκάζονται να χρησιμοποιούν τα παιδιά ως πειραματόζωα – και γενικά, για τη χρηματοδότηση των αναγκών της κυβερνητικής διαφθοράς.

Ποιά τα οφέλη για την κυβέρνηση;

-Ότι τα χρήματα των φορολογουμένων τα οποία υποχρεούται να διαθέσει από τον προϋπολογισμό για την πρόσληψη μόνιμων, εκπαιδευμένων και πραγματικών ειδικών δασκάλων ΠΣ, «περισσεύουν», για να χρηματοδοτήσουν την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και τους άλλους πολιτικούς στόχους του «δημόσιου χρέους».

-Ότι μπορεί να προσλαμβάνει χαμηλόμισθους ημιαπασχολούμενους – και εντελώς αδαείς (στους οποίους πουλάει πολιτική εκδούλευση). Οπότε, η αποτυχία των μαθητών και οι μαζικές αποπομπές τους από το Σχολείο είναι σίγουρες, πράγμα που θα εξασφαλίσει και τις «Σχολικές διαρροές», την συνακόλουθη μείωση των Εκπαιδευτικών θέσεων – και συνεπώς, ακόμη περισσότερες «νόμιμες» μαζικές απολύσεις Εκπαιδευτικών, ώστε τα χρήματα της μισθοδοσίας τους να δοθούν για την χρηματοδότηση του «δημόσιου χρέους».

-Ότι συνεπώς, με τα χρήματα του ΕΣΠΑ, χρηματοδοτούνται αντικειμενικά πολιτικές εκδουλεύσεις επί των προσλαμβανόμενων αδαών, όπως συνέβη με τις γνωστές «επιμορφώσεις της διαφθοράς» όπως τις ονόμασαν οι 8.162 Γονείς και ειδικοί στο μεγάλο ψήφισμά τους προς την κυβέρνηση και τον πρωθυπουργό.

-Ότι ταυτόχρονα στο μεταξύ, συρρικνώνεται και καταργείται σταδιακά η Ειδική Εκπαίδευση, ενώ συρρικνώνεται και η Γενική Εκπαίδευση μέσω της δραστηκής μείωσης του μαθητικού πληθυσμού (αφού στην ειδική αγωγή και τα «ακατάλληλα παιδιά» χωράει πλέον τουλάχιστον η μισή τάξη, όπως αναλύουμε εκτενέστερα στην τοποθέτηση Β17). Οπότε, δημιουργείται άλλο ένα τεράστιο «περίσσευμα» Εκπαιδευτικών προς μαζική απόλυση, ώστε ακόμη περισσότεροι μισθοί να «περισσεύουν» και ακόμη περισσότερο δημόσιο χρήμα των φορολογουμένων να δοθεί την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και τους άλλους πολιτικούς στόχους του «δημόσιου χρέους».

-ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Η μόνη προφανής σκοπιμότητα που εξυπηρετεί το συγκεκριμένο νομοθέτημα, είναι η καταπάτηση Ανθρωπίνων και Συνταγματικών Δικαιωμάτων των παιδιών του ΑΦ, προς όφελος της χρηματοδότησης των τραπεζιτών και των άλλων ευνοουμένων του εκάστοτε κυβερνώντος κόμματος, καθώς και προς όφελος της εκάστοτε κυβερνητικής διαφθοράς, η οποία παρουσιάζει στη χώρα μας μία παγκοσμίως πρωτοφανή έκρηξη και ανάπτυξη τα τελευταία χρόνια, σύμφωνα με τις εκθέσεις των έγκυρων διεθνών οργανισμών.

-Επομένως, επειδή όπως ορίζεται και στην επιστημονική βιβλιογραφία, το σταθερό και οικείο περιβάλλον και η αποφυγή και απουσία των αλλαγών, είναι αναγκαίος όρος των θεραπευτικών (και

Εκπαιδευτικών) παρεμβάσεων στον Αυτισμό και επειδή η ΠΣ είναι αναγκαίος όρος για την Εκπαίδευση των παιδιών του ΑΦ στο γενικό Σχολείο, κάθε παιδί του ΑΦ που φοιτά στο γενικό Σχολείο, έχει απόλυτη ανάγκη από σταθερό, μόνιμο και οικείο πλαίσιο φοίτησης. Δηλαδή, επιβάλλεται να έχει τον Εκπαιδευτικό ΠΣ, όλες τις ημέρες και όλες τις ώρες του Σχολείου, καθ' όλη τη διάρκεια του Σχολικού έτους.

B) ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ.

B1) ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

α) Επιβολή συνθηκών κακοποίησης, «βασανισμού και εξευτελιστικής / απάνθρωπης μεταχείρισης»: Επειδή, η θεσμοθέτηση της «μερικής» ΠΣ, υποχρεώνει τα παιδιά του ΑΦ, να φοιτούν μερικές ημέρες με ΠΣ και μερικές (τις περισσότερες) χωρίς ΠΣ. Συνεπώς εξαναγκάζει το παιδί του ΑΦ σε διαρκείς και καθημερινές αλλαγές και εναλλαγές (του Εκπαιδευτικού πλαισίου και Εκπαιδευτικού σχήματος).

Δεδομένου δε ότι οι αλλαγές είναι ο σοβαρότερος παράγοντας κακοποίησης και βλάβης της Υγείας των παιδιών του ΑΦ, η θεσμοθέτηση της «μερικής» ΠΣ:

-α1) Θεσμοθετεί την υποβολή τους (κατά την έκφραση της σχετικής νομολογίας της ΕΣΔΑ) σε διαρκή «συναισθήματα έντονου, σοβαρού και σκληρού ψυχικού, ηθικού και νοητικού πόνου», δηλαδή σε ψυχικό / «ηθικό και νοητικό / μη σωματικό βασανισμό» τους, όπως αυτός ορίζεται από τις διεθνείς συνθήκες Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και από το άρθρο 3 της ΕΣΔΑ περί της απαγόρευσης των απάνθρωπων μεταχειρίσεων και βασανισμών.

-α2) Επί πλέον, τα παιδιά του ΑΦ, μέσα στο θεσμοθετούμενο πλαίσιο της μερικής ΠΣ, διαπιστώνουν ότι ενώ το Δικαίωμα όλων των άλλων παιδιών να μην υφίστανται κακοποίηση και βασανισμό γίνεται σεβαστό, αντιθέτως, τα ίδια στερούνται αυτό το Δικαίωμα και υποχρεούνται να φοιτούν σε περιβάλλον και συνθήκες που για αυτά αποτελούν την μέγιστη ψυχική, ηθική και νοητική κακομεταχείριση και βασανισμό. Συνεπώς, διαπιστώνουν ότι ζουν σε ένα περιβάλλον στο οποίο στερούνται τα θεμελιώδη Δικαιώματα που απολαμβάνουν τα άλλα παιδιά, με αποτέλεσμα να τους επιβάλλονται αισθήματα μειονεκτικότητας και υποβάθμισης και να αγωνιούν για την εν γένει ζωή και το μέλλον τους.

-Αυτές οι πραγματικές, λογικές και δικαιολογημένες διαπιστώσεις, τους επιβάλλουν πρόσθετα συναισθήματα άγχους, αγωνίας, υποβάθμισης, κατωτερότητας και φόβου, τα οποία σύμφωνα με το άρθρο 3 της ΕΣΔΑ, συνιστούν εξευτελιστική και απάνθρωπη μεταχείριση και πρόσθετο ψυχικό / ηθικό / νοητικό / μη σωματικό βασανισμό τους.

-α3) Επίσης, μέσα στο θεσμοθετούμενο πλαίσιο της μερικής ΠΣ, τα παιδιά του ΑΦ διαπιστώνουν ότι ενώ όλα τα άλλα παιδιά απολαμβάνουν πλήρως, όλες τις ώρες της φοίτησης το είδος Εκπαιδευτικής υποστήριξης που αποτελεί αναγκαίο όρο για την Εκπαίδευσή τους, αυτά την στερούνται.

Δηλαδή, π.χ, ενώ τα παιδιά με κώφωση έχουν όλες τις ώρες της φοίτησης διδασκαλία στη νοηματική γλώσσα η οποία είναι η Εκπαιδευτική υποστήριξη που αποτελεί αναγκαίο όρο για την Εκπαίδευσή τους, τα παιδιά του ΑΦ διαπιστώνουν ότι τα ίδια, τις περισσότερες Εκπαιδευτικές ώρες στερούνται την ΠΣ η οποία αποτελεί την δική τους αντίστοιχη Εκπαιδευτική υποστήριξη και τον αντίστοιχο αναγκαίο όρο για την Εκπαίδευσή τους, αλλά και το μοναδικό είδος Εκπαιδευτικής υποστήριξής τους που διαθέτει το Ελληνικό κράτος.

Συνεπώς, διαπιστώνουν και σε αυτόν τον τομέα ότι ζουν σε ένα περιβάλλον στο οποίο στερούνται τα Θεμελιώδη Δικαιώματα που απολαμβάνουν όλα τα άλλα παιδιά και στο οποίο συνεπώς τα Ανθρώπινα Δικαιώματά τους είναι κατώτερα και λιγότερα των Δικαιωμάτων των άλλων παιδιών.

-Αυτές οι πραγματικές, λογικές και δικαιολογημένες διαπιστώσεις, τους επιβάλλουν πρόσθετα συναισθήματα άγχους, αγωνίας, κατωτερότητας και φόβου, τα οποία συνιστούν επιπρόσθετες «εξευτελιστικές και απάνθρωπες μεταχειρίσεις» και επιπρόσθετο «ψυχικό / ηθικό / νοητικό / μη σωματικό βασανισμό» τους.

-α4) Τα ίδια ακριβώς ισχύουν και για τους Γονείς και την οικογένειά τους, οι οποίοι υπόκεινται τις απάνθρωπες / εξευτελιστικές μεταχειρίσεις και βασανισμό των παιδιών τους από τις αρχές του Ελληνικού κράτους.

-ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Συνεπώς, η θεσμοθέτηση της «μερικής» ΠΣ, θεσμοθετεί (κατά την επακριβή φρασεολογία του άρθρου και των αποφάσεων του Δικαστηρίου και της επιτροπής): την «κατ' επανάληψιν» και «με επίσημη ανοχή» εξαναγκαστική (και Δημόσια) υποβολή των παιδιών του ΑΦ σε «μη σωματικό βασανισμό» και σε «αισθήματα κατωτερότητας, άγχους, αγωνίας και φόβου, ικανά να τα υποβαθμίσουν και να τα εξευτελίσουν». Επομένως, η θεσμοθέτηση της «μερικής» ΠΣ, επιβάλλει στα παιδιά του ΑΦ και τις οικογένειές τους «εξευτελιστικές, απάνθρωπες μεταχειρίσεις και βασανισμούς», όπως αυτά ορίζονται από τις διεθνείς συμβάσεις Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, από το άρθρο 3 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου περί του Δικαιώματος στην Σωματική ακεραιότητα

και περί της απαγόρευσης των εξευτελιστικών και απάνθρωπων μεταχειρίσεων και ψυχικών / ηθικών / νοητικών / μη σωματικών βασανισμών – και όπως ορίζονται από τις σχετικές αποφάσεις της Επιτροπής και του Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

-Συνεπώς, καταπατάται έμμεσα και το Θεμελιώδες Δικαίωμά τους στην Υγεία και κατ' επέκταση, έμμεσα, και το Δικαίωμα στη Ζωή.

β) Υποβάθμιση της Εκπαίδευσης των παιδιών του ΑΦ και παραβίαση του Δικαιώματος τους σε αυτήν, δεδομένου ότι η «μερική» ΠΣ όπως αναλύσαμε προηγουμένως, ως μειωμένη και αποσπασματική, συνιστά και «μερική», μειωμένη και άκρως υποβαθμισμένη Εκπαίδευση. Επίσης, παραβίαση και των συναρτώμενων με αυτήν Δικαιωμάτων στην Εργασία και την Ένταξη. Επίσης, παραβιάζονται τα Δικαιώματα στην Ίση μεταχείριση, την αποφυγή των διακρίσεων και αποκλεισμών, όπως αναφέρουμε κατωτέρω.

B2) ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΟΥ ΑΦ : Αποκλεισμός των παιδιών του ΑΦ από το Δικαίωμα στην Υγεία και συνεπώς, έμμεσα και από το Δικαίωμα στη Ζωή. Επίσης, αποκλεισμός από το Δικαίωμα στην Εκπαίδευση και από τα άλλα ως άνω παραβιαζόμενα Δικαιώματα, δεδομένου ότι δια της παραβιάσεώς τους, τα παιδιά του ΑΦ αποκλείονται από αυτά.

B3) ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΓΟΝΕΩΝ ΤΟΥ ΑΦ:

-Ενώ το Δικαίωμα όλων των άλλων παιδιών να μην υφίστανται κακοποίηση και βασανισμό γίνεται σεβαστό, αντιθέτως, τα ίδια στερούνται αυτό το Δικαίωμα και υποχρεούνται να φοιτούν σε περιβάλλον και συνθήκες που για αυτά αποτελούν την μέγιστη ψυχική, ηθική και νοητική κακομεταχείριση και βασανισμό.

Ενώ όλα τα άλλα παιδιά απολαμβάνουν πλήρως, όλες τις ώρες της φοίτησης, το είδος Εκπαιδευτικής υποστήριξης που αποτελεί αναγκαίο όρο για την Εκπαίδευσή τους, αυτά την στερούνται. Δηλαδή, -ενώ τα τυπικά παιδιά έχουν στη διάθεσή τους όλες τις ώρες της φοίτησης Εκπαιδευτικούς και κατάλληλο πλαίσιο τυπικής Εκπαίδευσης,

-ενώ τα παιδιά με κώφωση έχουν όλες τις ώρες της φοίτησης Εκπαιδευτικούς ειδικευμένους στην κώφωση και πλήρη διδασκαλία με νοηματική γλώσσα και το είδος Εκπαιδευτικής υποστήριξης που αποτελεί αναγκαίο όρο για την Εκπαίδευσή τους,

-ενώ τα παιδιά με τύφλωση έχουν όλες τις ώρες της φοίτησης Εκπαιδευτικούς ειδικευμένους στην τύφλωση και πλήρη διδασκαλία με γραφή brail και το είδος Εκπαιδευτικής υποστήριξης που αποτελεί αναγκαίο όρο για την Εκπαίδευσή τους, κλπ,

-αντιθέτως, τα παιδιά του ΑΦ, διαπιστώνουν ότι τα ίδια, για πολλές Εκπαιδευτικές ώρες (και μάλιστα τη συντριπτική πλειοψηφία των ωρών), στερούνται την ΠΣ η οποία αποτελεί το μοναδικό είδος Εκπαιδευτικής υποστήριξής τους που διαθέτει το Ελληνικό κράτος και αναγκαίο όρο για την Εκπαίδευσή τους.

-Ενώ βάσει των ανωτέρω, η Εκπαίδευση των άλλων παιδιών διατηρείται, η Εκπαίδευση των παιδιών του ΑΦ υποβαθμίζεται και το Δικαίωμά τους σε αυτήν, παραβιάζεται.

-Συνεπώς, με το συγκεκριμένο άρθρο του νπν, τα παιδιά του ΑΦ υφίστανται νέες, πρόσθετες διακρίσεις εναντίον τους, έναντι των άλλων – τυπικών – παιδιών και έναντι των άλλων παιδιών με αναπηρία.

B4) ΥΠΟΘΑΛΨΗ ΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΟΥ ΑΦ: Με την νομιμοποίηση της «μερικής» ΠΣ, τα αρμόδια κυβερνητικά στελέχη, αποκτούν πλέον δια νόμου την υπερεξουσία να αποφασίζουν αυτά, το εάν η ΠΣ ενός παιδιού του ΑΦ θα είναι πλήρης ή «μερική» και συνεπώς το αν θα είναι πράγματι υποστηρικτική για το αυτονόητο Δικαίωμά του στην Εκπαίδευση, ή αν το παιδί θα υποβάλλεται σε συνθήκες «απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισης» και «ψυχικού, ηθικού, νοητικού / μη σωματικού βασανισμού» και σε εν γένει συνθήκες επιβλαβείς και καταστροφικές για την Εκπαίδευσή του, από την οποία εξαρτάται η ζωή και το μέλλον του.

Οπότε, με την ισχύ των υπερεξουσιών που τους εκχωρούνται επί του παιδιού και συνεπώς επί της οικογένειάς του, τους παραχωρείται πλέον η δυνατότητα να εκβιάζουν, να απειλούν και να εμπορεύονται προς τους Γονείς, το εάν θα χορηγήσουν στο παιδί τους πλήρη ΠΣ, ή αν θα εγκρίνουν μόνο «μερική» ΠΣ, καταστρέφοντας τις Εκπαιδευτικές του δυνατότητες, τη ζωή και το μέλλον του.

-Αποκτούν επίσης την δικαιοδοσία (με την υποβάθμιση της ΠΣ σε «μερική»), να εξαναγκάζουν τα παιδιά του ΑΦ σε εγκατάλειψη του Σχολείου, αποκλείοντάς τα από την Δημόσια Εκπαίδευση, (δεδομένου ότι οι ίδιοι, δεν διαθέτουν τα απαραίτητα για την Εκπαίδευσή τους προσόντα και ότι τα παιδιά αυτά τους επιβαρύνουν εργασιακά), εξασφαλίζοντας έτσι για τον εαυτό τους συγκάλυψη της ανεπάρκειάς τω προσόντων τους στον συγκεκριμένο τομέα και την απαλλαγή τους από τα δύσκολα εργασιακά καθήκοντα.

-Αποκτούν επίσης την δυνατότητα να εμπορεύονται τα Δικαιώματα των παιδιών του ΑΦ, ως αντάλλαγμα της πολιτικής και κομματικής εύνοιας του εκάστοτε κυβερνώντος κόμματος,

είτε γνωμοδοτώντας μαζικά την υποβάθμιση της ΠΣ των παιδιών του ΑΦ σε «μερική», ώστε να εξαναγκαστούν να εγκαταλείψουν το Δημόσιο Σχολείο αποδεσμεύοντας την κυβέρνηση από τα έξοδα της Εκπαίδευσής τους εφ' όσον η πολιτική του κυβερνώντος κόμματος επιτάσσει περικοπές (όπως συμβαίνει την παρούσα περίοδο),

είτε χορηγώντας κατ' επιλογήν το Δικαίωμα της πλήρους ΠΣ στα παιδιά των κομματικών στελεχών και των ευνοουμένων του κυβερνώντος κόμματος και περικόπτοντας το Δικαίωμα αυτό από τα παιδιά των μη αρεστών στο κυβερνών κόμμα και των υπολοίπων πολιτών.

-Αυτή η δυνατότητα και υπόθαλψη διαφθοράς, ΔΕΝ υπήρχε και η διαφθορά καταπολεμιόταν και εμποδιζόταν εφ' όσον δεν είχε νομιμοποιηθεί δια νόμου η δικαιοδοσία των αρμοδίων κρατικών στελεχών για κακοποίηση των παιδιών μέσω της υποβάθμισης της ΠΣ σε «μερική», οπότε οι Γονείς μπορούσαν να προσφύγουν στα Εθνικά δικαστήρια για την τήρηση του Δικαιώματος του παιδιού τους στην πλήρη ΠΣ και για τον σεβασμό των Δικαιωμάτων και συμφερόντων του παιδιού – και το εν γένει «καλό του παιδιού», το οποίο οφείλει να είναι και η πρώτιστη επιδίωξη του νομοθέτη.

-Αντίθετα, με τον νέο προτεινόμενο νόμο, η διαφθορά διευκολύνεται, υποθάλπεται και παρακινείται. Ιδιαίτερα δε στις παρούσες συνθήκες των μνημονίων και των πρωτοφανών μισθολογικών μειώσεων, η συγκεκριμένη νομοθετική ρύθμιση του νπν, αποτελεί προτροπή προς τους αρμόδιους κρατικούς υπαλλήλους για την άσκηση διαφθοράς, αυθαιρεσίας, εκβιασμών και εμπορίου Δικαιωμάτων, προς συμπλήρωση του δραματικά μειωμένου και ανεπαρκούς μισθού τους, μέσω της επικρεμάμενης απειλής για «μερική» ΠΣ.

-Το συμπέρασμα αυτό, δεν είναι μόνο λογικό θεωρητικό επακόλουθο, αλλά πραγματική λογική βεβαιότητα, βάσει των αντικειμενικών εκθέσεων των έγκυρων διεθνών οργανισμών, οι οποίες αποδεικνύουν ότι κατά την τελευταία 12ετία, το Ελληνικό κράτος έχει δημιουργήσει την παγκοσμίως μεγαλύτερη ανάπτυξη της διαφθοράς, εις βάρος των πολιτών του (από την 35^η θέση που βρισκόταν το 2000 ως προς τον δείκτη διαφθοράς, υποβαθμίστηκε στην 94^η θέση το 2012 σύμφωνα με τις εκθέσεις του Διεθνούς Οργανισμού Διαφάνειας).

-Δεδομένου δε του παγκοσμίως πρωτοφανούς προβλήματος διαφθοράς που αντιμετωπίζει η χώρα τα τελευταία 12 χρόνια, το Ελληνικό κράτος οφείλει να το λαμβάνει υπ' όψιν του στις νομοθετικές ρυθμίσεις, δια των οποίων οφείλει να καταπολεμά την διαφθορά και όχι να την ευνοεί, υποθάλπει, παρακινεί και ενισχύει.

Γ) Διευκρίνιση περί μη Εκπροσώπησης: Διευκρινίζουμε και πάλι, όπως έχουμε δηλώσει κατ' επανάληψη εγγράφως, ότι τις 200.000 οικογένειες παιδιών του ΑΦ, ουδέποτε μας εξέφρασαν οι θέσεις των ΕΣΑΜΕΑ – ΠΟΣΓΚΑΜΕΑ όπως κατατέθηκαν στο Υπουργείο Παιδείας στο γνωστό «Σχέδιο δράσης» ΕΣΑΜΕΑ – ΥΠΑΙΠΘ του 2010 – σελ. 18, στις οποίες η ΠΣ παρουσιάστηκε ως «περιττή σπατάλη» και υποδείχθηκε έμμεσα η περικοπή της (και η υποβάθμισή της σε «μερική»), υποδείχθηκαν επίσης οι διαρκείς (άσκοπες και γραφειοκρατικές) επαναξιολογήσεις (κωλυσιεργίας) - και στις οποίες, όλα αυτά παρουσιάστηκαν ως δήθεν... δικά μας αιτήματα! (των... Γονέων!!!).

Αντίθετα, διαφωνούμε πλήρως με τον «οικονομικό» επιμερισμό της ΠΣ και την υποβάθμισή της σε «μερική» - και απαιτούμε την εφαρμογή της πλήρους και εξατομικευμένης ΠΣ, για όλα τα παιδιά του ΑΦ που φοιτούν ή μπορούν να φοιτήσουν στο Δημόσιο Σχολείο.

Οι θέσεις αυτές που χαρακτηρίζουν την ΠΣ ως «περιττή σπατάλη» και υποδεικνύουν την περικοπή και υποβάθμισή της σε «μερική», ουδέποτε αποτέλεσαν αίτημα των 200.000 Γονέων και των οικογενειών του ΑΦ, οι οποίοι ΔΕΝ εκπροσωπούμαστε από τις ΕΣΑΜΕΑ και ΠΟΣΓΚΑΜΕΑ.

-Επίσης, τονίζουμε και πάλι, ότι οι θέσεις αυτές των ΠΟΣΓΚΑΜΕΑ και ΕΣΑΜΕΑ εναντίον των Δικαιωμάτων μας στην πλήρη και απρόσκοπτη Π.Σ, αποτελούν παραβίαση των σχετικών αποφάσεων του ΟΗΕ ο οποίος έχει θεσμοθετήσει υπέρ των ως άνω Δικαιωμάτων μας, αποφάσεις / θέσεις με τις οποίες συντασσόμαστε σταθερά, από τις προϊδρυτικές ήδη δράσεις της ΕΟΔΑΦ.

Γ1) ΕΙΔΙΚΗ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Απουσία κυρώσεων προστασίας

Αν και είναι γνωστό σύμφωνα με όλα τα επιστημονικά πορίσματα, ότι:

-η ΠΣ, αποτελεί πραγματική Εκπαιδευτική υποστήριξη του παιδιού, μόνο όταν είναι πλήρης και ατομική (όλες τις ημέρες και ώρες του Σχολείου, για συγκεκριμένο παιδί).

-ότι η «μερική» ΠΣ, λόγω των διαρκών αλλαγών και εναλλαγών που εμπεριέχει αποτελεί για τα παιδιά του ΑΦ μέθοδο κακοποίησης και βασανισμού τους, ή αλλιώς «μέθοδο επιστημονικής εξόντωσής» τους, όπως την έχουν χαρακτηρίσει οι Γονείς και οι ειδικοί επιστήμονες στα μεγάλα ψηφίσματά τους προς την κυβέρνηση και τον πρωθυπουργό της χώρας.

-ότι συνεπώς η «μερική» ΠΣ συνιστά «απάνθρωπη, εξευτελιστική μεταχείριση» και «ψυχικό, ηθικό, νοητικό / μη σωματικό βασανισμό» των παιδιών του ΑΦ, σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ και των αποφάσεων της αρμόδιας Επιτροπής και του διεθνούς Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

17
-ότι ο εκφυλισμός του θεσμού της ΠΣ σε «μερική», είναι η κυριώτερη αιτία της αποτυχίας των παιδιών από τότε που άρχισε να εφαρμόζεται και αποδείχθηκε επίσης αιτία της κακοποίησης, της «απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισης» και του «ψυχικού, ηθικού, νοητικού – μη σωματικού βασανισμού» τους.

-ότι η «μερική» ΠΣ, ήταν επίσης η κυριώτερη αιτία που πολλοί Γονείς εξαναγκάστηκαν να την διακόψουν και παρά την μεγάλη οικονομική κρίση, να στραφούν στην ιδιωτική ΠΣ, ενώ πολλοί προτίμησαν να διακόψουν ολοκληρωτικά την ΠΣ του παιδιού τους, επειδή διαπίστωσαν ότι η ζημία που υφίσταται στην Υγεία και την Εκπαιδευτική του απόδοση από τις εναλλαγές και την συνακόλουθη κακοποίηση που προκαλεί η «μερική» εφαρμογή της ΠΣ, ήταν πολύ μεγαλύτερη από την στήριξη που προσέφερε.

-ότι συνεπώς, η «μερική» ΠΣ, υπάγεται στο καθεστώς το οποίο οι εκθέσεις του ΟΗΕ χαρακτηρίζουν ως «πλαίσιο στο οποίο επικρατούν απάνθρωπες συνθήκες».

-ότι όλα αυτά, από το 2007 και εντεύθεν, έχει γνωστοποιηθεί εγγράφως επανειλημμένα στην κυβέρνηση και τον πρωθυπουργό του Ελληνικού κράτους, στο υπουργείο Παιδείας, και τα αρμόδια στελέχη, οι οποίοι συνεπώς είναι γνώστες αυτής της πραγματικότητας.

-Παρ' όλα αυτά, οι αρμόδιες αρχές και τα ανώτερα στελέχη, εξακολούθησαν και εξακολουθούν να αποφασίζουν και γνωματεύουν την «μερική» ΠΣ - δηλ. επιβάλλουν εν γνώσει τους τον Εκπαιδευτικό αποκλεισμό, την βλάβη της Υγείας, την κακοποίηση και τον βασανισμό πολλών παιδιών του ΑΦ.

Συχνά μάλιστα, τα στελέχη του υπουργείου Παιδείας, αν και εντελώς αδαή - χωρίς καμία έγκυρη επιστημονική γνώση ή ειδίκευση στον Αυτισμό, γνωματεύουν τη περικοπή της ΠΣ σε «μερική», ερχόμενοι εν γνώσει τους σε αντίθεση με τις εκθέσεις και γνωματεύσεις πραγματικών, έγκυρων και ειδικευμένων στον Αυτισμό επιστημόνων, οι οποίες τους έχουν κατατεθεί από τους Γονείς. Δηλαδή, επιβάλλουν εν γνώσει τους στα παιδιά του ΑΦ συνθήκες «εξευτελιστικής και απάνθρωπης μεταχείρισης» και ψυχολογικού, «νοητικού, ηθικού / μη σωματικού βασανισμού» τους.

-Συνεπώς, αυτές οι γνωματεύσεις και αποφάσεις, συνιστούν βαρύτατη επιορκία, δεδομένου ότι αυτά τα κρατικά στελέχη, έχουν ορκιστεί να υπερασπίζονται τα Ανθρώπινα και Συνταγματικά Δικαιώματα. Παρ' όλα αυτά, όχι μόνο δεν υπερασπίζονται τα Δικαιώματα αυτά από τις ως άνω αντισυνταγματικές αποφάσεις, αλλά αντίθετα, παραβιάζουν οι ίδιοι τα Δικαιώματα τα οποία έχουν ορκιστεί να υπερασπίζονται. Συνεπώς, παραβιάζουν και το ίδιο το Σύνταγμα και το Δημοκρατικό πολίτευμα, τα οποία, έχουν επίσης ορκιστεί να υπερασπίζονται.

-Αν και οι κυβερνήσεις του Ελληνικού κράτους γνωρίζουν αυτήν την πραγματικότητα, όλα αυτά τα χρόνια, παρά τα επανειλημμένα διαβήματα και τις εκκλήσεις μας, ουδέποτε υιοθέτησε κυρώσεις για αυτές τις βαρύτατες παραβιάσεις, ενώ από την άλλη πλευρά έχει θεσμοθετήσει βαρύτατες ποινές και κυρώσεις, για πολύ πιο ασήμαντες, αστικές και άλλες παραβάσεις (πχ ο νόμος περί επιορκίας των Δημοσίων υπαλλήλων για ασήμαντες αστικές υποθέσεις, οι κυρώσεις για οικονομικά χρέη σε τράπεζες, κλπ).

-Με τον τρόπο αυτό όμως, οι κυβερνήσεις του Ελληνικού κράτους, υποθάλλουν και παρακινούν τα Εκπαιδευτικά στελέχη στην κακοποίηση και βασανισμό των παιδιών του ΑΦ, στην αποπομπή και αποκλεισμό τους από την Εκπαίδευση και στην παραβίαση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων τους, για τους εξής λόγους:

-Εφ' όσον, τόσο η πολιτική ηγεσία όσο και τα αρμόδια στελέχη του υπουργείου Παιδείας γνωρίζουν ότι η «μερική» ΠΣ αποτελεί κακοποίηση, βασανισμό και απάνθρωπη μεταχείριση για τα παιδιά του ΑΦ.

-Και εφ' όσον τα Εκπαιδευτικά στελέχη διαπιστώνουν ότι παρ' όλα αυτά, οι υπερκείμενες αρχές και η ηγεσία του υπουργείου Παιδείας εκδίδουν οδηγίες, αποφάσεις, εγκυκλίους, διοικητικές πράξεις και νομοθετήματα που επιβάλλουν στα παιδιά του ΑΦ την «μερική» ΠΣ και συνεπώς την κακοποίηση και τον βασανισμό τους, εύλογα αντιλαμβάνονται ότι τα παιδιά του ΑΦ είναι ανεπιθύμητα στην Δημόσια Εκπαίδευση και ότι επιθυμία, συμφέρον και πολιτική επιδίωξη των ανώτερων αρχών, είναι η κακομεταχείριση, η αποπομπή και ο αποκλεισμός των παιδιών αυτών από την Δημόσια Εκπαίδευση και η καταπάτηση των Ανθρωπίνων και Συνταγματικών Δικαιωμάτων τους.

Κατά συνέπεια, εξ ίσου εύλογα, αντιλαμβάνονται ότι εάν συνεργήσουν στην κακοποίηση, στην ασυλοποίηση και στον αποκλεισμό των παιδιών του ΑΦ από την Δημόσια Εκπαίδευση (προς όφελος των πολιτικών επιδιώξεων των κυβερνώντων), τότε θα διασφαλίσουν την εύνοια των διοικητικών και πολιτικών προϊσταμένων τους, από τους οποίους εξαρτάται η υπηρεσιακή τους θέση.

-Αυτές οι κατευθύνσεις της πολιτικής και διοικητικής ηγεσίας, δηλώνονται, έμμεσα μεν, αλλά με σαφή και επίσημο τρόπο δε, τόσο με τις ως άνω διοικητικές και νομοθετικές πράξεις, όσο και με την απουσία κυρώσεων για την απάνθρωπη μεταχείριση / βασανισμό των παιδιών του ΑΦ.

Συνεπώς, τα φαινόμενα αυτά αποτελούν ανοχή, υπόθαλψη και προτροπή προς τα Εκπαιδευτικά στελέχη να συνεργούν στην κακοποίηση των παιδιών του ΑΦ, στον αποκλεισμό τους από την Εκπαίδευση και στην καταπάτηση Ανθρωπίνων και Συνταγματικών Δικαιωμάτων τους.

7
Η κατεύθυνση αυτή του Ελληνικού κράτους, γίνεται πολύ πιο σαφής και ισχυρή, στις σημερινές συνθήκες, που έχει καταστεί σαφές ότι οι ήδη εφαρμοζόμενες πολιτικές κοινωνικών περικοπών λόγω των μνημονίων προς χάριν της χρηματοδότησης της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών, και της εν γένει εξυπηρέτησης του «Δημόσιου» χρέους, αποτελούν την επισήμως δεδηλωμένη επιθυμία και συμφέρον της κυβέρνησης, ενώ είναι αυταπόδεικτο ότι εξυπηρετούνται από τις περικοπές και παραβιάσεις Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των δαπανών που απαιτούνται για την τήρησή τους.

-Το αποτέλεσμα όλων αυτών των ενεργειών και παραλείψεων των αρχών του Ελληνικού κράτους, είναι ότι βαθμιαία, από το 2009 και εντεύθεν, άρχισε να εφαρμόζεται το άκρως επιβλαβές μέτρο της «μερικής» ΠΣ, ενώ από το 2010-11 και εντεύθεν, σχεδόν ΟΛΕΣ οι ΠΣ, μετατράπηκαν σε «μερικές» και έτσι, μεταβλήθηκαν σε μέτρο μαζικής επιστημονικής κακοποίησης, βασανισμού και αποκλεισμού των παιδιών του ΑΦ και μαζικής καταπάτησης των Ανθρωπίνων και Συνταγματικών Δικαιωμάτων τους. Τώρα δε πλέον, λόγω της απουσίας κυρώσεων και της συνεπαγόμενης ανοχής, υπόθαλψης και ενθάρρυνσης αυτών των φαινομένων, με την παρούσα πρόταση νόμου, επιχειρείται και νομιμοποίηση αυτών των εγκληματικών παραβιάσεων.

-ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Η πρακτική της «μερικής» ΠΣ και η απουσία κυρώσεων προς αποτροπή της, έχει δημιουργήσει καθεστώς μαζικών παραβιάσεων, των Ανθρωπίνων και Συνταγματικών Δικαιωμάτων των παιδιών του ΑΦ. Μετέτρεψε πολλά παιδιά του ΑΦ σε θύματα «απάνθρωπων και εξευτελιστικών μεταχειρίσεων και ηθικών, νοητικών / μη σωματικών βασανισμών» (κατά την έννοια του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ), και πολλά ανώτερα Εκπαιδευτικά στελέχη σε θύτες των παιδιών αυτών (κατά την έννοια των ορισμών, των διαπιστώσεων και παρατηρήσεων της 60ής συνόδου της αρμόδιας επιτροπής ΟΗΕ ειδικά για τη χώρα μας) και μάλιστα χωρίς να ληφθούν τα απαιτούμενα «μέτρα κυρώσεων για τους θύτες» και «μηχανισμού προστασίας για τα παιδιά θύματα», όπως ακριβώς παρατηρεί το άρθρο 46 της ως άνω έκθεσης ΟΗΕ για την Ελλάδα.

-Επομένως, εκτός από την απόσυρση του άρθρου αυτού του νπν, επιβάλλεται και η άμεση θεσμοθέτηση κυρώσεων σε όσους ευθύνονται για την επιβολή «μερικής» ΠΣ παρά και ενάντια στα επιστημονικά πορίσματα και ενάντια στην επιλογή των παιδιών και των Γονέων τους και συνεπώς, ευθύνονται για την συνακόλουθη «απάνθρωπη, εξευτελιστική μεταχείριση και βασανισμό» που συνεπάγεται η «μερική» ΠΣ εναντίον των παιδιών του ΑΦ. Οι κυρώσεις αυτές δε, πρέπει να είναι ανάλογες της βαρύτητας των παραβιάσεων που συνιστούν βλάβη και κακοποίηση της Υγείας, «απάνθρωπη, εξευτελιστική μεταχείριση και ψυχικό, ηθικό / μη σωματικό βασανισμό» ανάπηρων παιδιών, όπως αυτά ορίζονται από το άρθρο 3 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, αλλά και ανάλογες της καταπάτησης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, του Συντάγματος και του Δημοκρατικού πολιτεύματος.

Δ) ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ – ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΚΑΙ ΘΕΣΜΟΙ ΠΟΥ ΠΑΡΑΒΙΑΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ ΑΡΘΡΟ / ΝΟΜΟΘΕΤΗΜΑ.

Κατά συνέπεια, από την κατάργηση του άρθρου (αρ. 6.1β/εδ.3) του προηγούμενου νόμου 3699/08 και από τη θεσμοθέτηση του νέου άρθρου (αρ. 6Α-2α / εδ.1&4 & 6Α-2γ/εδ.1&4) του νέου προτεινόμενου νόμου, παραβιάζονται Θεμελιώδη Ανθρώπινα και Συνταγματικά Δικαιώματα των παιδιών του ΑΦ και των Γονέων τους. Συγκεκριμένα:

-Παραβιάζεται το Θεμελιώδες Ανθρώπινο και Συνταγματικό Δικαίωμα των παιδιών του ΑΦ στην Υγεία και συνεπώς, εμμέσως, και το Δικαίωμα τη Ζωή, αφού επιβάλλονται στα παιδιά του ΑΦ μέτρα που αποτελούν κακοποίηση και βασανισμό και κακοποιούν τις νοητικές τους λειτουργίες και την εν γένει Υγεία τους.

-Επίσης, το Δικαίωμα στην Εκπαίδευση και τα συναρτώμενα με αυτήν Δικαιώματα στην Εργασία, την Ένταξη και την κοινωνική Ζωή.

-Επίσης, παραβιάζεται το Δικαίωμά τους στην Ίση μεταχείριση και την Αποφυγή των διακρίσεων και αποκλεισμών, καθώς και το Δικαίωμά τους στην Αξιοπρέπεια και το σεβασμό της προσωπικότητάς τους, αφού η Ζωή και Υγεία των παιδιών του ΑΦ, θεωρούνται πλέον αναλώσιμες και κατώτερες αυτών των άλλων παιδιών.

-Συνεπώς, παραβιάζεται και το Σύνταγμα και το Δημοκρατικό πολίτευμα που κατοχυρώνουν τα Δικαιώματα αυτά.

-Επίσης, παραβιάζονται:

-Το άρθρο 11 του Ευρωπαϊκού κοινωνικού χάρτη για τα δικαιώματα στην Υγεία.

-Το 1^ο ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ - άρθρο 2 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) για το Δικαίωμα στην Εκπαίδευση.

-Τα άρθρα 1 και 15 του Ευρωπαϊκού κοινωνικού χάρτη για τα δικαιώματα στην Εργασία και τα Δικαιώματα των παιδιών με αναπηρίες για επαγγελματική αποκατάσταση και ένταξη.

- Το Άρθρο 14 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) για την κατοχύρωση του Δικαιώματος στην Ίση μεταχείριση και την απαγόρευση των διακρίσεων.
- Το ειδικό άρθρο «Ε» του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη (προσθήκη της αναθεώρησης 1996), για την απαγόρευση των διακρίσεων.

- Το 12^ο ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ άρθρο 1 – παρ. 2 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) για την Απαγόρευση των Διακρίσεων και αποκλεισμών ως προς τα εντός της Εθνικής νομοθεσίας Δικαιώματα (πέραν αυτών της ΕΣΔΑ).

- Το Άρθρο 3 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) για την απαγόρευση της «εξευτελιστικής και απάνθρωπης μεταχείρισης και των ηθικών / ψυχικών - μη σωματικών βασανισμών» και της «επανάληψης αυτών των (Δημόσιων) πράξεων» με «επίσημη ανοχή» (κεφ. περί του Δικαιώματος στην Σωματική Ακεραιότητα).

- Το 12^ο Πρωτόκολλο της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) ως προς τα Δικαιώματα στην Υγεία, την Αξιοπρέπεια, την Εργασία και τα Δικαιώματα που συναρτώνται από αυτά και από το Δικαίωμα στην Εκπαίδευση, πέραν των Δικαιωμάτων της ΕΣΔΑ.

- Η Απόφαση της Λισσαβώνας του Συμβουλίου Υπουργών για τον Πολιτισμό και την Εκπαίδευση της ΕΕ του 2003, ότι «τα ίδια τα άτομα με αναπηρίες, οι γονείς τους -εάν είναι απαραίτητο- ή οι κηδεμόνες τους, να μπορέσουν να επιλέξουν τον κατάλληλο τύπο εκπαίδευσης», δεδομένου ότι στερούνται το Δικαίωμα της πλήρους ΠΣ, που είναι και η μόνη κατάλληλη και μη επιβλαβής.

- Για τους ίδιους λόγους, παραβιάζεται και το άρθρο 2 του πρώτου πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, που καλεί τα συμβαλλόμενα μέρη, στο πεδίο της μόρφωσης και της εκπαίδευσης να σέβονται το δικαίωμα που έχουν οι γονείς.

- Το άρθρο 16 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού χάρτη για το Δικαίωμα της Οικογένειας σε Κοινωνική και Νομική προστασία.

- Το άρθρο 7 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού χάρτη για την προστασία παιδιών και εφήβων.

- Τα άρθρα 12, 13 και 14 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη, για τα Δικαιώματα στην Κοινωνική ασφάλεια, στην κοινωνική αντίληψη και στην απόλαυση των Κοινωνικών υπηρεσιών.

- Επίσης παραβιάζονται οι καταληκτικές παρατηρήσεις της πρόσφατης 60ής συνόδου ΟΗΕ, μέσω των οποίων ο διεθνής Οργανισμός, προσδιορίζει ειδικά για τη χώρα μας τους αναγκαίους όρους σεβασμού των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μας, και με τις οποίες ο ΟΗΕ:

«Προτρέπει την Ελλάδα, σε περιόδους επιβολής επαχθών δημοσιονομικών μέτρων :

- Να επιδείξει ιδιαίτερη προσοχή στις επενδύσεις για την προστασία των δικαιωμάτων των παιδιών σε περιπτώσεις ευάλωτων ομάδων συμπεριλαμβανομένων των παιδιών με αναπηρίες, καθορίζοντας τις στρατηγικές γραμμές του προϋπολογισμού που πρέπει να προστατεύονται ακόμα και σε συνθήκες οικονομικής κρίσης, φυσικών καταστροφών και εκτάκτων συνθηκών. (άρθρο 18-β)

- Να αυξήσει και να προτεραιοποιήσει τις δαπάνες που προβλέπονται στον προϋπολογισμό, ώστε να εξασφαλίσει την εφαρμογή των δικαιωμάτων του παιδιού σε όλα τα επίπεδα, κυρίως με στόχο να προστατεύσει τις παρεχόμενες σε παιδιά υπηρεσίες από τις περικοπές λόγω της τρέχουσας οικονομικής κατάστασης και να εξασφαλίσει την περαιτέρω υποστήριξη και διεύρυνσή τους, λαμβάνοντας υπόψη ότι οι υπηρεσίες αυτές πρέπει να είναι δίκαιες και ποιοτικές. (άρθρο 18-α).

- Να παρέχει προγράμματα και υπηρεσίες για παιδιά με αναπηρίες με επαρκείς οικονομικούς και ανθρωπίνους πόρους και να υιοθετήσει, ως ζήτημα προτεραιότητας, μέτρα για να εξασφαλίσει ότι κανένα παιδί με αναπηρία δεν θα είναι τοποθετημένο σε πλαίσιο όπου επικρατούν απάνθρωπες συνθήκες (άρθρο 50-γ)

- Να εξοπλίσει τα σχολεία με τις απαραίτητες δομές ώστε να επιτευχθεί η συνεκπαίδευση των παιδιών με αναπηρίες και να εξασφαλίσει ότι αυτά μπορούν να επιλέξουν το σχολείο της προτίμησής τους ή να επιλέξουν να μετακινούνται ανάμεσα στα γενικά σχολεία και τα ειδικά σχολεία, ανάλογα με το υπέρτατο συμφέρον τους. (άρθρο 50-δ).

- Επίσης, επισημαίνει ότι: «εκφράζει την ανησυχία της διότι : Παρά τις υπάρχουσες διατάξεις στη νομοθεσία της Ελλάδας σχετικά με το σεβασμό των απόψεων του παιδιού (άρθρο 1511 του Αστικού Κώδικα και άρθρο 681 Γ, παράγραφος 2 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας), οι διατάξεις αυτές σπάνια χρησιμοποιούνται με αποτέλεσμα οι απόψεις των παιδιών να μην λαμβάνονται υπόψη» (άρθρο 30).

- Να εξασφαλίσει ότι οι απόψεις των παιδιών ακούγονται και λαμβάνονται υπόψη σε όλες τις δικαστικές, διοικητικές και άλλες αποφάσεις που τα αφορούν και τα επηρεάζουν. (άρθρο 31-β)

-Να εντείνει όλες τις προσπάθειες κατά της διαφθοράς, ώστε να εξασφαλίσει διαφάνεια στη δημοσιονομική διαχείριση. (άρθρο 18-στ)

-Επίσης, προβληματίζεται για την επιμονή του φαινομένου της διαφθοράς σε δημόσιους οργανισμούς, στο δικαστικό σύστημα και σε άλλους τομείς (άρθρο 17).

-Σύμφωνα με το Γενικό της σχόλιο Νο 9 (2006) για τα Δικαιώματα των παιδιών με αναπηρίες: Να επανεξετάσει και να υιοθετήσει συγκεκριμένα νομοθετικά μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσει πλήρη προστασία για όλα τα παιδιά με αναπηρίες (άρθρο 50α).

-Επίσης, «Την Επιτροπή ανησυχεί η γενική έλλειψη πληροφόρησης για τις ποινές που έχουν επιβληθεί στους θύτες, καθώς και η έλλειψη πληροφόρησης σχετικά με τον μηχανισμό καταγγελιών για τα παιδιά θύματα». (άρθρο 46. - Βία κατά των παιδιών συμπεριλαμβανομένης της κακοποίησης)

Για όλες τις ως άνω παραβιάσεις Ανθρωπίνων και Συνταγματικών Δικαιωμάτων τους, οι οικογένειες παιδιών του ΑΦ βρίσκονται υποχρεωμένες να προσφύγουν στην Δικαιοσύνη, εξαντλώντας όλα τα στάδια, μέχρι και τα ανώτατα κλιμάκια της διεθνούς Δικαιοσύνης.

Ε) ΘΕΣΗ / ΑΝΤΙΠΡΟΤΑΣΗ / ΑΙΤΗΜΑ:

1) Απόσυρση της συγκεκριμένης διάταξης (αρ.6Α-2α / εδ.1&4 & 6Α-2γ/εδ.1&4) του νπν.

2) Διατήρηση της αρχής του πλήρους και εξατομικευμένου χαρακτήρα της ΠΣ για τα παιδιά του ΑΦ.

3) Θεσμοθέτηση της νομοθετικής πρότασης της ΕΟΔΑΦ (Εθνικής Ομοσπονδίας για τα Δικαιώματα του Αυτιστικού Φάσματος) : «ΑΠ 8972 / 29/07/2013 / Υπουργείο Παιδείας / Γραφείο Υπουργού» – άρθρα Α3 – Α5, που ορίζουν ότι οι Γονείς επιλέγουν και αποφασίζουν το Εκπαιδευτικό σχήμα του παιδιού,

-ότι η ΠΣ των παιδιών του ΑΦ είναι εξατομικευμένη (αποκλειστικά για κάθε συγκεκριμένο παιδί), εξειδικευμένη και πλήρης (από την 1^η Σεπτέμβρη κάθε έτους για όλες τις ημέρες, ώρες και δραστηριότητες του Σχολείου (συμπεριλαμβανομένου του διαλείμματος και των πάσης φύσεως εκδηλώσεων).

-ότι η μείωση των ωρών ή η διακοπή της ΠΣ, μπορεί να αποφασιστεί από τις υπηρεσίες του ΥΠΑΙΘ, μόνο με αίτημα ή με την σύμφωνη γνώμη του ίδιου του παιδιού και των Γονέων του, όπως επιβάλλουν τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και το συμφέρον του παιδιού, τα οποία οφείλουν να είναι και η πρώτη στη μέριμνα του νομοθέτη.